

עֲזְרֵי יַמְעַם ה' עֲשֵׂה שְׂמִימִים וְאֶרֶץ

סֵפֶר תִּיקוֹנֵי זוֹהַר

- מְנַקֵּד -

- דַּף הַיּוֹמֵי -

שְׂחַבְר הַתְּנָא הָאֱלוֹקֵי רַבִּין שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי זִיע"א
מְבוֹאֵר בְּלִשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַקּוּרָא בּוֹ
מְחוּלָק ל- 29 קוֹנְטְרָסִים

מוֹפֵץ לֹא מְטַרְת רִיחַ פֶּלֶל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כָּל סֵפֶר תִּיקוֹנֵי זוֹהַר

בְּכ - 20 דִּקּוֹת בְּלִבְד

בְּדִקּוֹת סִפּוּרוֹת בְּלִבְד תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

◆ "קוּדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא אַנְרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא" ◆

יּוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזּוֹהַר הָעוֹלָמִי"

בַּעִיָּה "ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹבֵב" א

ל"ג בְּעוֹמֵר שְׁנַת תּשׁע"א ל"פ ק

◆ קוֹנְטְרָס נִסְפָּר 25 ◆

הטיבה ה' לטובים

תיקון הזוהר המחולק נדפס בנדבת

הרב משה יהודה בן צביה אסתר להצלחה בכל הענינים
וזוגתו טויבא אסתר בת חוה לרפואה שלמה ולהצלחה בכל הענינים

יצחק בן טויבא אסתר להצלחה בכל הענינים
הדסה גילה בת פריידא צירל, הרבה גחת דקדושה מכל יו"ח ולהצלחה בכל
הענינים

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וחבורתו הקדושה תעמוד
להם למלוץ יושר, שימלא ה' כל משאלות להם לטובה ולהרכה, בהריות
גופא, פרנסה בשפע וברוח, עושר וכבוד, אריכות ימים ושנים טובים
בהריות השלימות, אכ"ר.

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי
בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים.
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מקראי אור - עימוד ועיצוב

052-7615936

בְּפֶתַח הַתְּקוּוֹן

י' שְׁמַחוּ ה' הַהוֹרִים וְיִגְלוּ ה' בְּנֵים שְׂאֲבֵינוּ לְכַבוֹד יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי עָלָיו הַשְּׁלוֹם, אֲשֶׁר בְּיוֹם הַהֵא נִהְגוּ לַעֲשׂוֹת הַתְּגַלְחַת לְבָנִים שְׂיַחְיָה, הוֹצִיאוּ לְאוֹר מִפְּעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי, סְפָרֵי תְקוּוֹנֵי הַזְהַר ב־ 29 קוֹנְטְרָסִים, כָּל קוֹנְטְרָס מְסִימִים לְלִמּוּד לְעֶרְךָ 20 דְּקוֹת, וְכִשְׁמַחְלָקִים לְ- 29 אָנָשִׁים גּוֹמְרִים בְּעֶרְךָ בְּכ- 20 דְּקוֹת אֶת כָּל תְּקוּוֹנֵי זֶהר, וְכָל אֶחָד שְׁלוֹמִיד מִצְטָרֵף עִם הַכָּלל וּמְסִים יַחְדָּיו, וְנִחְשָׁב לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּאִלוּ סִים כָּל תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר הַקְדוּשָׁה. וְכָךְ כָּל אֶחָד שְׂיַעֲשֶׂה תְגַלְחַת לְבָנוּ שְׂיַחְיָה, יְכוּל לְקַבֵּל בַּחֲנָם סֵט פְּזוּה, וַיַּחְלֵק לְ- 29 אָנָשִׁים שְׂיַלְמָדוּ לְזִכּוֹת בְּנוּ, וְכָךְ יִזְכֶּה בְּסִייעָתָא דְשְׂמַיָא שְׁבָנוּ יְגַדֵּל לְאִילָנָא רַבְרָבָא. - וְכֵן כָּל מִי שְׁבָנוּ נִכְנָס לְעַל תּוֹרָה וּמִצְוֹת בְּמִזְל טוֹב, יְכוּל לַעֲשׂוֹת הַסְּגָלָה הַזֹּאת שְׂיַגְמְרוּ יַחַד 29 אָנָשִׁים אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר לְזִכּוֹת בְּנוּ, וּבְזִכּוֹת פָּחוּ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי בְּדַאי יַצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכָיו. - וְעוֹד כָּל מִי שְׂמַחְתָּן אֶת בְּנוּ אוֹ בִתּוֹ אוֹ שְׂעוֹשֶׂה כָּל שְׂמַחָה גַם כֵּן יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט וַיַּגְמְרוּ 29 אָנָשִׁים אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר לְזִכּוֹתָם. - וְכֵן כָּל מִי שְׂעוֹשֶׂה סְעוּדַת יָאֲרִצִיט לְעֻלּוֹי נְשִׁמַת הוֹרָיו אוֹ קְרוֹבָיו אוֹ אֶחָד מִמֵּשִׁפְחָתוֹ וְרוֹצֶה לְלַמֵּד זֶהר, יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט וַיַּחְלֵק לְ- 29 אָנָשִׁים שְׂיַגְמְרוּ אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר, וּבְדַאי יִהְיֶה עָלָיו גְּדוֹל הַנְּשִׁמְתָם. - וְכָל בֵּית מִדְרָשׁ שְׂרוֹצִים לְגַמֵּר אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר בְּשַׁבָּת (אוֹ בַּחֹל) יְכוּלִים לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט, וַיִּזְכּוּ לְקַרֵב אֶת הַגְּאוּלָּה בְּמַהֲרָה, וַיִּזְכּוּ שְׂרַבֵּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי בְּעַצְמוֹ לְלַמֵּד עֲלֵיהֶם זְכוֹת לְמַעֲלָה. פְּעַת יוֹצֵא לְאוֹר מְסַפֵּר מְצַמְצֵם עַל יְדֵי תוֹרָמִים שְׂתַרְמוּ, כָּל הַקְדָּם זֹכֶה. - נִתַּן לְקַבֵּל בְּכָל מוֹקְדֵי הַחִלּוּקָה שֶׁל מִפְּעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי, וּבְמִסְפָּר 054-8436784

לְמוֹד בְּסִפְרֵי הַזְהַר הַקְדוּשָׁה לְעֻלּוֹי נְשִׁמַת נְפֻטְרִים מְסַגֵּל בְּיוֹתֵר לְתַקּוּן נְשִׁמַתָּם וְלַהֲעֻלּוֹתָם לְמִקּוּמָם הָעֲלִיּוֹן וְלַהֲצִילָם מִכָּל דֵּינִים. - "בְּדַאי הוּא רַבֵּי שְׁמַעוֹן לְסַמְךָ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחִק", שְׂבִזְכוֹת שְׁלוֹמִידִים בְּסִפְרוֹ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זְכוֹתוֹ יְגוּ עָלֵינוּ אָמוֹן, נוֹשֵׁעַ בְּכָל הַנְּצָרָה לְנוּ. - תַּבַּת "וּרְפָאֲתִיו" עוֹלָה בְּגִימְטְרִיא (703) כְּמִנְיָן שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי (703), כִּי בְזִכּוֹתוֹ נִמְשַׁכֵּת רְפוּאָה לְאָדָם. - וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַע שְׁפַע רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, רַאשֵׁי תַבּוֹת רַשְׁבֵּי, שְׂהָעוֹסֵק בְּתוֹרָתוֹ יִזְכֶּה בְּסִייעָתָא דְשְׂמַיָא לְשַׁפַּע רַב רוּחָנִי וְגַשְׂמִי. - וְזֹאת לְמוֹדְעֵי, שְׂסִפְרִים הָאִלוּ מִתֵּר וּמִצְוָה לְכָל אֶחָד לְהַדְפִּים פְּמָה שְׂרוֹצֶה בְּאִיזָה שְׂפָה וְלִשׁוֹן שְׂרוֹצֶה, וְכָל הַמְּזוּכָה אֶת הַרְבִּים זְכוֹתוֹ עוֹמְדַת לְעַד וְזוֹכֶה לְבָנִים צְדִיקִים. וּבְגַדֵּל פֶּחַ זְכוֹת הַרְבִּים שֶׁל הָעוֹזְרִים וְהַמְּסִיעִים לְמִפְּעַל הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, יִזְכּוּ לְרִאוֹת מִיּוֹצֵאי חִלְצִיהֶם רַב תַּעֲנוּג וְנַחַת דְּקַדְשָׁה, עַד אֲשֶׁר נִזְכֶּה בְּקְרוֹב שְׂיַעֲרָה ה' עָלֵינוּ רוּחַ טְהָרָה, וְנוֹפֶה לְטַהַר לְבַבְנוּ לְעַבְד לְיוֹצְרָנוּ בְּכָל כַּחֲנוּ וּבְכָל נַפְשָׁנוּ וּבְכָל מְאֻדָּנוּ, וְתַקִּים הַבְּטַחַת הַרְעִיא מְהִימָנָא "בְּהַאי סְפָר הַזְהַר, יְפִקוֹן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי" בְּבִיאַת גּוֹאֵל צְדָק בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ, אָמוֹן.

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הקדמה ללמוד הזהר

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, כדכתב רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה [דור אחרון]. ובהר (זמר חלק ג' דף קנ"ג: ברעא מהימנא) כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובה יתבטלו כל הגזרות - ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועי' בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' ס' 90 קלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר כאילו עשה כולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר כאילו למד הש"ס כולו, עכ"ל. - שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעמר לעשות סיום ספרי הזוהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דידך, און דו קענסט מיד" [פירוש: אני מכיר אותך, ואתה מכיר אותי] (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלה סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערכים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כולו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה, וישראל ישכנ לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ" אפי"ר.

הלומדים בחבורה - כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נובל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקמץ יהיה לאלה" שאפילו בדורנו הנמוך - יוכל להחשב לשר האלה, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (עוד רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית בדרבים, הנה כי כן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר וראוד". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגרסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דוד אר"ץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועי' נענו)

בשרת פרחי כהונה חלק ארוח סי' יג)... וממילא כל שכן בלימוד הזוהר עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבודת לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (ת"א) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עין חיים (האר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: [על פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועוד] - מעלת הלימוד בזוה"ק, שהלומד ממש נהנהג לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקובל הקדוש רבי אברהם אזולאי זיע"א זקנו של החיד"א בשם המקובל הרב אברהם גלאנטי זיע"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשכנא" (שבפרשת משפטים ד' קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתעטר" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרתיו בראש, ויושב בגוון, עכל"ק. האם יש שמחה גדולה מזו, על כן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים - ספר שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות חברים מקשיבים לקולך השמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (ד' י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. וכזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מה ש'היה ה' - ראשי תבות משה - ש'היה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגא), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עכת"ד האור החיים הקדוש זיע"א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה [ולכל הפחות לימוד בקריאה זוה"ק], עם הארץ, ובגללו מתעכב הגאולה רח"ל. על כן כולנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלימוד הקדוש הזה. וכרוך ה' שזכינו בדרגו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משה ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים - על כן אחי! כל אחד יכלל בלימוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוזד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מוזדים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שגרבנתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלה, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למוזדנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאר"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישיב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פרצונו וכרצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוינו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד וישמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

פי לא על הלחם לבדו יחיה האדם פי על כל מוצא פי יהו"ה יחיה האדם, ושבעה הקולות הללו עולים בשבעה רקיעים, ויש שבע של השמאל שיוֹרְדִים בשבע ארצות, ועליהם אמר קהלת פי מי יודע רוח בני האדם העולה היא למעלה וכו'.

שבעה הבלים טובים אלו, הם שבע שנות השבע, וכנגדם אחרים כנגד שבע שני הרעב, אלו הבלים של חיים, ואלו הבלים של מיתה, ומשום זה יש הכל ויש הבלים, ה' לב, ד' ארבע חיות הפסא, ו' שש המדרגות של הפסא, ועליהם שורים עשר אמירות שהן י, ו' שיוצא מהכל הוא קול שהוא פורח באויר, שהוא אור, חמשה אור ודאי הם ה' העליונה, י' דבור ואמירה, ואותם הבלים, הכל עולה בה' העליונה, והכל יורד בה' תחתונה, הדבור יורד, ובהבליים הללו עולה באחד, הקול עולה, וכנה יורד, בה' התחתונה עולה הקול שהוא ו', בה' העליונה יורד הדבור שהוא י'.

וההבליים עולים ויורדים בלב, והנה מלאכי אלהים עלים יורדים שם והם י"ו, ה' תחתונה מצב ארצה, וראשו מגיע השמימה - זו ה' עליונה שנקראת השמימה, ואם לא עולים במחשבה שהיא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, לא מסתכלים בתפלות, אלו ההבליים שאינם מצד של היחוד, והבליים האחרים הם בפרוד, ועולים במחשבה רעה, ומשום שיש שם פרוד, נאמר במחשבה שלהם מחשבה רעה מצטרפת למעשה, (והבליים שאין בהם פרוד,

המחשבה שלהם מצטרפת למעשה).

והעקר של ארבע אותיות ועשר האותיות היא המלכות, שהיא

כט) ועל אלין שבע אתמר (דברים ח ג) פי לא על הלחם לבדו יחיה האדם פי על כל מוצא פי יהו"ה יחיה האדם, ואלין ז' קלין סלקין בז' רקיעין, ואית ז' דשמאלא דנחתין בשבעה ארעין, ועלייהו אמר קהלת (קהלת ג כז) (פי) מי יודע רוח בני האדם העולה היא למעלה וכו'. שבעה הבלים טבין אלין אינון שבע שני השבע, ולקבלייהו אחרנין לקבל שבע שני הרעב, אלין הבלים דחיי, ואלין הבלים דמיתה, ובגין דא יש הכל ויש הבלים, ה' לב, ד' ארבע חיוון דכרסייא, ו' שית דרגין דכרסייא, ועלייהו שריין עשר אמירן דאינון י, ו' דנפיק מהכל איהו קול דאיהו פורח באויר, דאיהו אור חמש אור ודאי אינון ה' עלאה, י' דבור ואמירה, ואינון הבליים סליק בה' עלאה, והכל נחית בה' תתאה, נחית דבור, ובאלין הבליים סליק בחד קלא סליק, ובדא נחית, בה' תתאה סליק קלא דאיהו ו', בה' עלאה נחית דבור דאיהו י'.

והבליים סלקין ונחתין בלבא, והנה מלאכי אלהים סלקין ונחתין תמן ואינון י"ו, ה' תתאה מוצב ארצה, וראשו מגיע השמימה דא ה' עלאה דאתקרי השמימה, ואם לא סלקין במחשבה דאיהי יו"ד ה"א וא"ו ה"א, לא מסתכלין בצלותין, אלין הבליים דלאו אינון מסטרא דיהודא, והבליים אחרנין אינון בפירודא, וסלקין במחשבה בישא, ובגין דאית תמן פירודא אתמר במחשבה דלהון מחשבה בישא מצטרפא למעשה, (והבליים דלית בהון פירודא מחשבה דלהון מצטרפא למעשה).

ועקר דארבע אתון ועשר אתון איהי מלכותא, דאיהי כלילא מפל עשר

כלולה מכל עשר הספירות, ובה צריך הפל להכליל, שכל מי שנוטל מלכות בלי תשע ספירות, הוא מקצץ בנטיעות, וכל מי שנוטל תשע ספירות בלי מלכות, הוא כופר בעקר.

ההבליים של הצד האחר, עליהם נאמר הכל המה מעשה תעוועים, שאותם הבליים וכלם בנבלות הפה ובשקרות, וכלם עולים למח, יש חמה ולבנה וכוכבים ומזלות ברקיעים שהם קלפות, שעליהם נאמר הוי מושכי העון בחבלי השוא, ועליהם נאמר פי שמים פעשן נמלחו, וחפרה הלבנה ובושה החמה וכו', וכמה הבליים יש להם שכלם מלאים שקר ושוא, וכל מי שמוציא דברי שקר, פמה מלאכי חבלה פותחים פנפיהם פנגדם. זהו שכתוב פי עוף השמים יוליך את הקול וכו', והדבורים הללו הם בונים פמה בנינים.

ספירן, וביה צריך פלא לאכללא, דכל מאן דנטיל מלכות בלא תשע ספירן איהו מקצץ בנטיעון, וכל מאן דנטיל תשע ספירן בלא מלכות איהו כופר בעיקר.

הבליים דסטרא אחרא עלייהו אתמר (ירמיה י טו) הבל המה מעשה תעוועים, דאינון הבליים סלקין בנבלות הפה ובשקרות, וכלהו סלקין לגבי מוחא אית חמה ולבנה וככביא ומזליא ברקיעין דאינון קליפין, דעלייהו אתמר (ישעיה ה יח) הוי מושכי העון בחבלי השוא, ועלייהו אתמר (שם נא ו) פי שמים פעשן נמלחו, וחפרה הלבנה ובושה החמה וכו' (שם כד כג), וכמה הבליים אית לון דכלהו מליין שקר ושוא, וכל מאן דאפיק מליין דשקרא פמה מלאכי חבלה פתחין גדפיהו לקבלון, הדא הוא דכתיב (קהלת י ב) פי עוף השמים יוליך את הקול וכו', ואלין מלולין אינון בנין פמה בנינים.

(דף קיז ע"א).

אמר המגיה, הנמשך אחר זה כבר נדפס ברף ק"ד ע"א, אמנם אחר כך מצאתי זאת הנסחא מדוייקת יותר מהאחרת, וכדי שלא לכפול הדברים ארמוז לך החלופ שיש ביניהם בלבד, בזאת הנסחא לא מצאתי או אשא על מיא בשורה ל', ובשורה ל"ד נקודין מן ו' טעמים מן ו' איהי בת קול, וברף ק"ה ע"א שורה ז' צ"ל ואיהי לב דכלהו בה אתכלילין ומינה נפיק דפיקו, ובשורה ט' וכד דפיק, ובשורה י' צ"ל רשפים ובשורה י"ב נחית צ"ל אחיד, דף ק"ד ע"ב בשורה י"ו דא צ"ל דמלה, בשורה י"ח ד' דילה צ"ל ד' דלה, שורה ד' אויר קדמון צ"ל אוירא קדמאה.

אמר המגיה זה התקון מצאתיהו מפוזר ומפורד ומוטעה, והרכה עמלתי וטרחתי להניהו ולסדר הדברים על אופניהם, ובמקומות ממנו כתבתי הדברים פעמים מפני חלופ הנסחאות. עוד ראה זה מצאתי.

ותוסף ללדת את אחיו את הבל (בראשית ד ב), תא חזי הבל איהו הלב, ואית ב' פתים בלבא, (קהלת א ג) לב חכם לימינו הבל, לב פסיל לשמאלו דא הבל, קין איהו יניק מתרוייהו,

קין הוא יונק משניהם, והוא עץ

טוב ורע, וקין הוא הנחמה
שהנחש הטיל בחוה, ועליו
נאמר כי משרש נחש יצא צפע.
מה דרכו של הנחש להרג, כף
זה הרג ואחר כף התחרט, ומשום
זה וישם יהו"ה לקין אות, אות
ברית מילה, ומשום זה אמר
קניתי איש את יהו"ה, ואף על
פי שקיין הוא זהמה, יכול
לעשות נק"י, כמו יתרו שנאמר
בו ובני קיני חתן משה.

וסוד הדבר - הבל הבלים אמר
קהלת, ואמרו הראשונים, יש
הבל ויש הבל, יש צדיקים
שמגיע אליהם כמעשה הרשעים
וכו', אמרתי שגם זה הבל, הבל
של הימין, ה' הפסא, ו' שש
מעלות לפסא, ד' ארבע חיות,
אלו ההבלים הם לבוש לתפארת
ומלכות שהן ו"ה, י"ה פלולים,
י' באויר, ה' תחתונה דבור
שעולה בהבל, והכל נכלל בשם
של האדם שמתפלל תפלה או
שעוסק בתורה, אבל הבלים
אחרים שנעשים בארץ, עולים
באויר של העולם הזה בקול
ודבור של חל, וישראל
מתפללים בהם המבדיל בין
קדש לחל, ויש אחרים שנאמר
בהם הבל המה מעשה
תעותועים, ואותם הבלים וקול
ודבור של נבלות הפה, הם מצד
של אלהים אחרים, הממנים של
שאר העמים שהם סמאל ונחש,
עליהם נאמר בהבדלה ובין
ישראל לגוים, כל אחד כפי
מעשיו כף בונה בנין, שזה לעמת
זה עשה האלהיים.

ובא וראה, מי שבנינו למעלה
בצד הטהרה, עם כל ההבלים
הללו של תורה ותפלה, עליו
אמר הפתוב ואשים דברי בפיד
וכו', ולאמר לציון עמי אתה,
והרי פרשוהו אל תקרי עמי אלא

ואיהו עץ טוב ורע, וקין איהו זוהמא דנחש
דאטיל בחוה, ועליה אתמר (ישעיה יד כט) פי
משרש נחש יצא צפע, מה ארחיה דחויא
למקטל, כף דא קטל, ולבתר אתחרט, ובגין
דא (בראשית ד טו) וישם יהו"ה לקין אות, אות
ברית מילה, ובגין דא אמר (שם) קניתי איש
את יהו"ה, ואף על גב דקיין איהו זוהמא,
יכול למעבד נק"י, פגון יתרו דאתמר
ביה (שופטים א טז) ובני קיני חותן משה.

ורוא דמלה הבל הבלים אמר קהלת, ואמרו
קדמאין אית הבל ואית הבל, יש
צדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים
וכו', (קהלת ח יד) אמרתי שגם זה הבל, הבל
דימינא ה' פרסיא, ו' שש מעלות לפסא, ד'
ארבע חיוון, אלין הבלים אינון לבושא
לתפארת ומלכות דאינון ו"ה, י"ה פלילן, י'
באויר, ה' תתאה דבור דסליק בהבל, וכלא
אתפליל בשמא דבר נש דצלי צלותא או
דעסיק באורייתא, אבל הבלים אחרנין
דאתעבידן בארעא, סלקין באויר דהאי עלמא
בקול ודבור דחול, וישראל מצלין בהון
המבדיל בין קדש לחול, ואית אחרנין דאתמר
בהון (ירמיה י טו) הבל המה מעשה תעותועים,
ואינון הבלים וקול ודבור דנבלות הפה, אינון
מסטרא דאלהים אחרים ממנן דשאר עמין
דאינון סמאל ונחש, עליהו אתמר בהבדלה
ובין ישראל לגוים, כל חד כפום עובדוי כף
בני בנינא, (קהלת ז יד) דזה לעמת זה עשה
האלהיים.

ותא חזי מאן דבנינא דיליה לעילא בסטרא
דדכיו, בכל אלין הבלים דאורייתא
וצלותא, עליה אמר קרא (ישעיה לו טז) ואשים
דברי בפיד וכו' ולאמר לציון עמי אתה, והא

עמי, מה אני בדבור שלי עשיתי שמים וארץ, כמו שנאמר בדבר יהוה שמים נעשו, כך אתה בשתפות עמי תעשה בדבור, אבל אחרים שמוציאים מפיהם הכלים של שבועה, עליהם נאמר פי רבים חללים הפילה, ואלה נקראו חללים, שמחללים שם יהוה ומוציאים הכלים מפיהם, וקול ודבור לשקר ושבועה לשקר, ומזכירים שמו לחנם ולשקר. באותו שם שמוציאים לבטלה ולשקר, בונים להם בנינים שמבטלים אותם מן העולם, זהו שכתוב לשוא הכיתי את בניכם. אוי להם לבני אדם שמוציאים מפיהם דבורים ושבועות שקר, טוב להם שלא יבאו לעולם. קמו כל החברים ואמרו, הרחמן יצילנו, הרחמן יצילנו.

אמר רבי שמעון: חכמים, כל הבנינים הללו תלויים במחשבה, כמו שמצאנו בקין והבל, קין היה עובד אדמה והביא קרבן פשתים, מאותו הצד של ערוה, היתה מחשבה להקריב לפני הקדוש ברוך הוא ערוה, ומנין שפשתים הוא מצד הערוה? שנאמר ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה, הבל היה רועה צאן, הקריב קרבן מבכורות צאנו, זהו שכתוב והבל הביא גם הוא מבכורות צאנו, מחשבתו היתה באותו מקום שנאמר בו ועתיק הימים יושב, לבושו כשגל לבן, ושער ראשו כצמר נקי, והקדוש ברוך הוא מצרף מחשבה טובה למעשה, ומשום זה קבל אותו, ומחשבה רעה אינו מצרפה למעשה, וזהו קרבנו של קין, ומשום זה חרה לו. מיד ויאמר יהוה לקין למה חרה לך וכו', הלא אם תיטיב שאת, אם

אוקמוהו אל תקרי עמי, אלא עמי, מה אנא במלולא דילי עבדית שמיא וארעא כמה דאת אמר (תהלים לג ו) בדבר יהוה שמים נעשו, כך את בשותפו עמי תעביד במלולא, אבל אחרנין דמפקין מפומייהו הכלים השבועה, עלייהו אתמר (משלי ז כז) פי רבים חללים הפילה, ואלין אתקריאו חללים, דמחללין שם יהוה, ונפקין הכלים מפומייהו וקלא ודבורא לשקרא ואומאה לשקרא, ודכרין שמייה למגנא ולשקרא, בההוא שמא דנפקין לבטלא ולשקרא בנין לון בנינין דבטלין לון מעלמא, הדא הוא דכתיב (ירמיה ב ז) לשוא הפתי את בניכם, ווי לון לבני נשא דנפקין מפומייהו מלולין ואומאין דשקרא, טב לון דלא יתון לעלמא, קמו חבריא פלהו ואמרו רחמנא לשזבן רחמנא לשזבן.

אמר רבי שמעון, רבנו, כל אלין בנינין תליין במחשבה, כמה דאשפחנא בקין והבל, קין היה עובד אדמה ומייתי בקרבנא פשתים, מההוא סטרא דערוה, הוה מחשבה לקרבא קמי קודשא בריך הוא ערוה, ומנין דפשתים איהו מסטרא דערוה שנאמר (שמות כח מב) ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה, הבל הוה רועה צאן, קריב קרבנא מבכורות צאנו, הדא הוא דכתיב (בראשית ד ד) והבל הביא גם הוא מבכורות צאנו, (דף קיח ע"ב) מחשבתיה הוה בההוא אתר דאתמר ביה, (דניאל ז ט) ועתיק יומין יתיב לבושה פתלג חוור ושער ראשה כצמר נקא, וקודשא בריך הוא מחשבתיה טבא צרפה למעשה, ובגין דא קביל ליה, ומחשבה רעה לא מצרפה למעשה, ודא הוא קרבנא דקין, ובגין דא חרה לו, מיד ויאמר יהוה לקין למה חרה לך וכו', הלא אם תטיב

תִּיטִיב מְעַשֶׂיךָ - שְׂאֵת, אֲנִי מִחֶפֶה
לְךָ וְאֶטֵל מִשְׂאָךְ עָלַי, וּמִנִּין לְנוּ
שְׂאֵת הוּא מִשָּׂא הַעֲוֹנוֹת?
שְׂכָתוֹב נִלְאֵתִי נִשׂוּא, וְאִם לֹא
תִּיטִיב מְעַשֶׂיךָ - לִפְתַּח חֲטָאֵת
רַבִּין, וְזֶה פִּתַּח הַגִּיהֶנֶם, שְׁשֵׁם
הַחֲטָאִים שֶׁלְךָ שׁוֹלְטִים עָלֶיךָ,
וְאִם תִּיטִיב מְעַשֶׂיךָ, אִתָּהּ תִּמְשַׁל
בו.

הַרְשָׁעִים לֹא שׁוֹלֵט בָּהֶם מוֹסֵר
אֶלֶּא שׁוֹמְרִים שְׂנֵאָה, כְּמוֹ שֶׁעָשׂוּ
- וַיִּשְׁטֹם עָשׂוּ אֶת יַעֲקֹב, יַעֲקֹב
כְּמוֹ שֶׁהִבֵּל, וְעָשׂוּ כְּמוֹ שֶׁקִּין.
וַיֹּאמֶר מַה עָשִׂיתָ וְכוּ', הַחֲטָא הַזֶּה
שֶׁהֲרַגְתָּ אֶת אַחִיךָ לֹא עָשִׂיתָ אוֹתוֹ
אֶלֶּא לְשֵׁם שְׂנֵאָרָא מ"ה, מ"ה
אֶעֱיִדְךָ וְאֶעֱיֵד עָלֶיךָ, וְהִיא תוֹכַעַת
אוֹתְךָ, וְלֹא עוֹד, אֶלֶּא מ"ה שֶׁהוּא
אָדָם שֶׁעָשָׂה אוֹתְךָ, גָּרַם אֶת זֶה
שֶׁמִּלְאָךְ הַמּוֹת הוֹצִיא אוֹתְךָ
לְעוֹלָם, וְזֶהוּ פְקֹד עוֹן אָבוֹת עַל
בָּנִים, וְהָרִי נִתְבָּאֵר אִם אוֹחֲזִים
מַעֲשֵׂה אָבוֹתֵיהֶם בִּיְדֵיהֶם, אֶלֶּא
כֶּף הִיָּה, מַעֲשֵׂי אָבִיו הִיָּה בִּידוֹ,
וְעַל סִבָּה שֶׁל אִשָּׁה זֶה הִיָּה, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר וַיְהִי בַּהֲיוֹתָם בְּשָׂדֵה, וְאִין
שָׂדֵה אֶלֶּא אִשָּׁה, הָאִשָּׁה גֵרְמָה
מִיתָה לְאָדָם וְגֵרְמָה מִיתָה לְהִבֵּל,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּיַעֲקֹב עִם הַמִּמְנָה
שֶׁל עָשׂוּ וַיֵּאבֶק אִישׁ עִמּוֹ, כְּמוֹ
זֶה הִיָּה קִין וְהִבֵּל, וְנִצַּח הִבֵּל אֶת
קִין, וְהוּא מִצַּד הַרְחֻמִּים, שֶׁחָס
עָלָיו וְלֹא רָצָה לְהַרְגוֹ, וְקָם הוּא
וְהַרְגוֹ, וְהָאִשָּׁה גֵרְמָה אֶת זֶה,
עָלֶיהָ נֶאֱמַר רַגְלֶיהָ יִרְדוֹת מוֹת,
וּבִקְנָאתוֹ הִרְגָה אוֹתוֹ.

וַיֹּאמֶר קוֹל דְּמֵי אַחִיךָ צוֹעֲקִים אֵלַי
מִן הָאָדָמָה, אִתָּהּ הוּא בְנוּ שֶׁל
הַנְּחֻשׁ שֶׁגָּרַם מִיתָה לְאָדָם,
שֶׁנֶּאֱמַר בּוּ אָרוּר אִתָּהּ מִכָּל
הַבְּהֵמָה, כֶּף יֵשׁ לְךָ לִירֵשׁ מִמֶּנּוּ,
שֶׁמַּעֲשֵׂהוּ בִידְךָ, בְּגִלְלַת זֶה אָרוּר

שְׂאֵת (בראשית ד' ו'), אִם תִּיטִיב עוֹבְדְךָ שְׂאֵת, אֲנִי
מֵאָרִיךְ לְךָ וְאֶטֵּוֹל מִטּוֹלְךָ עָלַי, וּמִנִּין לְךָ שְׂאֵת
מִטּוֹלָא דְּחוּבִין הוּא, דְּכִתִּיב (ישעיה א' יד) נִלְאֵתִי
נִשׂוּא, וְאִם לֹא תִיטִיב עוֹבְדְךָ לִפְתַּח חֲטָאֵת
רוֹבֵץ, וְדָא פִּתַּח דְּגִיהֶנֶם, דְּתַמָּן חוּבִין דִּילְךָ
שְׁלִטִין עָלֶיךָ, וְאִם תִּיטִיב עוֹבְדְךָ אִתָּהּ תִּמְשׁוֹל
בו.

רְשִׁיעִיא לֹא שְׁלִיט בְּהוֹן מוֹסֵר אֶלֶּא נְטָרִין
דְּבָבוּ, כְּגוֹוֹנָא דְּעָשׂוּ וַיִּשְׁטֹם עָשׂוּ אֶת
יַעֲקֹב (בראשית כו' מא), יַעֲקֹב כְּגוֹוֹנָא דְּהִבֵּל וְעָשׂוּ
כְּגוֹוֹנָא דְּקִין, וַיֹּאמֶר מַה עָשִׂיתָ וְכוּ' (שם ד'
ו') חוּבָא דָּא דְּקִטְלַת לְאַחוּךָ לֹא עֲבַדְתָּ לִּיהּ
אֶלֶּא לְשִׂמְאָ דְּאִתְקָרִי מ"ה, מ"ה אֶעֱיִדְךָ
וְאִסְהִיד עָלֶיךָ, וְאִיהִי תְּבַעָה לְךָ, וְלֹא עוֹד אֶלֶּא
מ"ה דְּאִיהוּ אָדָם דְּעֵבִיד לְךָ, גָּרַם דָּא דְּאִפִּיק
מִלְאָךְ הַמּוֹת בְּךָ לְעֵלְמָא, וְדָא אִיהוּ פּוֹקֵד עוֹן
אָבוֹת עַל בָּנִים (שמות כ' ה'), וְהָא אִתְמַר אִם אוֹחֲזִין
מַעֲשֵׂה אָבוֹתֵיהֶם בִּיְדֵיהֶם, אֶלֶּא כֶּף הוּא עוֹבְדֵי
אָבוֹהַ הוּא בִּיְדֵיהּ, עַל סִבָּה דְּאִשָּׁה הוּא, כְּמַה
דְּאִתְמַר וַיְהִי בַּהֲיוֹתָם בְּשָׂדֵה, וְאִין שָׂדֵה אֶלֶּא
אִתְתָּא, אִתְתָּא גֵרְמַת מִיתָה לְאָדָם, וְגֵרְמַת
מִיתָה לְהִבֵּל, כְּמַה דְּאִתְמַר בְּיַעֲקֹב עִם מִמְנָא
דְּעָשׂוּ וַיֵּאבֶק אִישׁ עִמּוֹ (בראשית לב' כה), כְּגוֹוֹנָא דָּא
הוּא קִין וְהִבֵּל, וְנִצַּח הִבֵּל לְקִין, וְאִיהוּ מִסְטָרָא
דְּרַחֲמֵי דְּחֵיסֵי עֵלּוּי וְלֹא בַּעַל לְמִקְטְלִיהּ, וְקָם
הוּא וְקִטְלִיהּ, וְאִתְתָּא גֵרְמָא דָּא, עָלֶיהָ
אִתְמַר (משלי ה' ה') רַגְלֶיהָ יִרְדוֹת מוֹת, וּבִקְנָאָה
דִּילִיהּ קִטְלִיל לִיהּ.

וַיֹּאמֶר קוֹל דְּמֵי אַחִיךָ צוֹעֲקִים אֵלַי מִן
הָאָדָמָה (בראשית ד' ו'), אִתְתָּא הוּא בְרִיָּה
דְּחוּיָא דְּגָרַם מִיתָה לְאָדָם, דְּאִתְמַר בִּיהּ (שם ג'
י') אָרוּר אִתָּהּ מִכָּל הַבְּהֵמָה, כֶּף אִית לְךָ לִירְתָּא

מִנֶּיהּ, דְּעוֹבְדָא דִּילִיהּ בִּידְךָ, בְּגִין דָּא אָרוּר אִתָּהּ מִן הָאָדָמָה אֲשֶׁר פְּצַתָּה

אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה, זו היתה הארץ שקלל אותה הקדוש ברוך הוא תשע קללות, וקלל את קין אחת להשלים לעשרה, ומשום זה אמר ארוך אתה מן האדמה וכו', כי תעבד את האדמה וכו', שפחה יהיה תשוש אליך, ולא יצאו ממך מלכים ושליטים.

נע ונד תהיה בארץ, שאני אמרתי לאדם וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה, שהם בני אדם שתלויים במלות, שדומים לחיות ובהמות ועופות, כלם הולכים אליך להרג אותך, ואתה תלך נע ונד מהראשונים, נ"ע ונ"ד עו"ן ד"ן, ועוד נע ונד, משום שאתה עו"ן של נד"ה, ובנדה נעשית, שהיא הזנה מה שחטל הנחש בחוה, בגלל זה נע ונד תהיה. ועוד נע, משום שאתה מהצד של סמא"ל, נד משום שאתה מצד הנחש, נע בעולם הזה, נד בעולם הבא, שהם שכינה עליונה ושכינה תחתונה, שיקחו שתיהן ממך נקמות.

ומשום זה, כששמע שבמקום העליון הזה היה תלוי הכל, מיד ויאמר קין אל יהו"ה גדול עוני מנשוא, כאן שב בתשובה והתחרט, בגלל זה וישם יהו"ה לקין אות, כאן רמז אות ברית מילה שקבל יתרו, שנאמר בו ובני קיני חתן משה, שנפרד מקין, (והבר הקני נפרד מקין), וביתרו התפתן קין מחטאו, ועוד באותו זמן קבל אותו, משום שהראה לו בני קיני חותן משה שהיו עתידים להיות בלשפת הגזית, וכי את הרשעים קבל הקדוש ברוך הוא בתשובה, על אחת כמה וכמה את הצדיקים, מיד ויצא קין מלפני יהו"ה, בזה יצא מן

את פיה, דא הוה ארעא דלייט לה קודשא בריך הוא תשע לווטין, לייט לקין חד לאשלמא לעשרה, ובגין דא אמר (שם י"א) ארוך אתה מן האדמה וכו', כי תעבוד את האדמה וכו' ותהא תשש חילהא לגבך, ולא יפקון מינך מלכין ושליטין.

נע ונד תהיה בארץ, דאנא אמרית לאדם וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה (שם א כו), דאנון בני נשא דתליין במזלות, דדמיין לחיוון ובעירן ועופות, פלהו אזלו לגבך לקטלא לך, ואנת תזיל נע ונד מקדמאי, נ"ע ונ"ד עו"ן ד"ן, ועוד נע ונד בגין דאנת עו"ן דנד"ה, ובנדה אתעבידת דאיהי זוהמא דהטיל נחש לחוה, בגין דא נע ונד תהיה, ועוד נע בגין דאנת מסטרא דסמא"ל, נד בגין דאנת מסטרא דנחש, נע בעלמא דין, נד בעלמא דאתי, דאינון שכינתא עלאה ושכינתא תתאה, דנטלין תרוייהו ניקמא מינך.

ובגין דא פד שמע דבאתר עלאה דא הוה תליא הכל, מיד ויאמר קין אל יהו"ה גדול עוני מנשוא (בראשית ד יג), הכא תב בתיובתא ואתחרט, בגין דא וישם יהו"ה לקין אות (שם טו), הכא רמז אות ברית מילה דקביל יתרו, דאתמר ביה (שופטים א טז) ובני קיני חותן משה שנפרד מקין, (צ"ל) (שם ד יא) ויחבר הקני נפרד מקין), וביתרו אתתקן קין מחוביה, ועוד בההוא זמנא קביל ליה, בגין דאחזי ליה בנוי דקני חותן משה דהו עתידין למהוי בלשפת הגזית, אמר וכי לחייבא קביל קודשא בריך הוא בתשובה, על אחת כמה וכמה לצדיקייא, מיד ויצא קין מלפני יהו"ה (בראשית ד טז), בהאי נפק מן דינא, וקביל עליה כל מה דאתגזר ביה,

הדין וקבל עליו כל מה שנגזר בו, שפתיב וישב בארץ נוד. מה שאמר לו נד, שם עליו ו' ונעשה נוד, וזהו שנאמר בו וישם יהו"ה לקיץ אות לבלתי הכות אותו, שאם היה נד, נאמר בו והיה כל מוצאי יהרגני, ומשום ששב בתשובה וקבל עליו אות ברית, שם עליו האות ו' להצילו, ולא עוד, אלא ששם אותו קדמת עדין, שבללו זכה לגן עדן.

וידע קיץ את אשתו ופתה ותלד את חנוף. כל אלו התולדות מונעים אותו להתרצות בהם, והם חנוף ועירד ומחויאל ומתושאל ולמך, ולמך נטל שתי נשים, עדה וצלה, עדה - חנוף לטוב, חנוף לנער על פי דרכו, צלה - חנוף של רע, וזה מלאך המות שמחנף את האדם בחנוכים רעים, עירד לאחר מפני הכניס ועדה באדם באיכריו, ואחר שמפיל את האדם לחטאים, מלשין עליו ומראה לא"ל כל מה שעשה, וזהו מחויאל - מראה א"ל, ואחר כך יורד ומתיש פחו והורג אותו, וזהו מתושאל, ששם מות שאל, ואין מות אלא עניות, ואחר מולך עליו, וזהו למך, שמתהפף עליו למלך, ושתי נשותיו, אחת עדה, שמעיד על חטאי האדם, והשניה צלה, שהולך עליו כצל, כמו שנאמר פי צל ימינו עלי ארץ, וכתוב ימיו כצל עובר.

ותלד עדה את יבל, אחר שהורג אותו בעניות ושולטים עליו עדה וצלה, יבל, כמו שמים וארץ שנאמר בהם פי שמים פעשן נמלחו והארץ כפגד תבלה, ויבל הוא אבי ישב אהל ומקנה, שפנס ממוז, ואחר כך נאמר בו לא יועיל הון, והרי נתבאר ששולטת עליו עניות שהוא מות, ואין

דכתיב וישב בארץ נוד, מה דאמר ליה נד, שוי עליה ו' ואתעביד נוד, ודא איהו דאתמר ביה וישם יהו"ה לקיץ אות לבלתי הכות אותו, דאם הוה נד אתמר ביה (שם) והיה כל מוצאי יהרגני, ובגין דתב בתיובתא וקביל עליה אות ברית, שוי עליה אות ו' לשזבא ליה, ולא עוד אלא דשוי ליה קדמת עדין, דבגיניה זכה לגן עדן.

וידע (דף קיט ע"א) קיץ את אשתו ופתה ותלד את חנוף (בראשית ד יז), כל אלין תולדין מנעין ליה לאתרעא בהון, ואינון חנוף ועירד ומחויאל ומתושאל ולמך, ולמך נטיל תרי נשין עדה וצלה, עדה חנוף לטב, חנוף לנער על פי דרכו, צלה חנוכא דביש, ודא מלאך המות דמחנף לבר נש בחנוכין בישיין, עירד לבתר אעיל ועדה בבר נש באבריין דיליה, ולבתר דאפיל לבר נש בחוביין, אלשין עליה ואחזי לא"ל כל מה דעביד, ודא איהו מחויאל מחוי א"ל, ולבתר נחית ותשש חיליה וקטיל ליה, ודא איהו מתושאל דתמן מות שאל, ואין מות אלא עניות, ולבתר אמליך עליה ודא איהו למך אתהפך עליה למלך, ותריין נשין דיליה חד עדה דמעיד על חובוי דבר נש, ותניינא צלה דאזיל עליה כצל, כמה דאת אמר (איוב ח ט) פי צל ימינו עלי ארץ, וכתיב (תהלים קמד ד) ימיו כצל עובר.

ותלד עדה את יבל (בראשית ד כ), בתר דקטיל ליה בעניותא, ושלטין עליה עדה וצלה, יבל, כגוונא דשמיא וארעא דאתמר בהון (ישעיה נא ו) פי שמים פעשן נמלחו והארץ כפגד תבלה, ויבל איהו אבי יושב אהל ומקנה, דכניש ממונא, ולבתר אתמר ביה (משלי יא ד) לא יועיל הון, והא אתמר דשליט עליה עניותא

עֲנִיּוֹת לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
כְּעֲנִיּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה, וְאֵין מוֹת כְּמוֹ
אוֹתָם שְׁעוֹבְרִים עַל דְּבַרֵי הַתּוֹרָה,
שֶׁנִּקְרְאוּ מֵתִים, וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר
הַפְּתוּב שׁוּבוּ וְחִיו, וְאַחֲרֵי יָבֵל הִיָּה
אָבִי כָּל תַּפֵּשׁ כְּנֹר וְעֹגֵב,
שֶׁמִּנְגְנִים בּוֹ בְּכָל מִינֵי נְגוּנִים,
וְהָאָדָם שֶׁשָּׂמַח בָּהֶם וּמִתְעַסֵּק
בַּהֲבִלֵי הָעוֹלָם, עָלָיו אָמַר קֹהֶלֶת
שָׂמַח בַּחֹר בִּילְדוּתָךְ וְכוּ', וְאַחַר
כִּךְ מָה אֹמֵר לוֹ? וְדַע כִּי עַל כָּל
אֱלֹהִים יִבְיָאֵךְ הָאֱלֹהִיִּים בְּמִשְׁפָּט,
שֶׁעָלִיהֶם אָמְרוּ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה,
זָמַר בְּבֵית - חֶרֶב בְּבֵית, אֵלֶּא
וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם,
כְּמוֹ (שְׁדוּד) שְׁנֵאמַר (ב) וְהָיָה כִּנְגֹן
הַמִּנְגֵן וְתָהִי עָלָיו יַד יְהוָה.

וְצִלָּה גַם הִיא יִלְדָה אֶת תּוֹבֵל קִין
לְטַשׁ כָּל חֶרֶשׁ נְחֹשֶׁת וּבְרֹזֶל, זֶה
יֵצֵר הָרַע, שְׁנֵאמַר בּוֹ אִם יֵצֵרְךָ
מִתְגַּבֵּר עָלֶיךָ מְשַׁכְּהוּ לְבֵית
הַמְּדַרְשׁ וְכוּ'. וְאַחֲוֹת תּוֹבֵל קִין
נִעְמָה, זוֹ אִם הַשְּׂדִים, וְלִמָּךְ,
בְּשֻׁעָה שְׁשׁוּלֵט עַל הָאָדָם וּמְחִזֵּק
בּוֹ כְּאֲבֹן וּכְבְּרֹזֶל וְלֹא עוֹסֵק
בַּתּוֹרָה, שׁוֹלֵט עָלָיו וְהוֹרֵג אוֹתוֹ,
וְעוֹשֶׂה בּוֹ פְּצַע וְחִבּוּרָה, כְּמוֹ
שְׁנֵאמַר כִּי אִישׁ הִרְגֵתִי לִפְצָעִי
וְיִלְד לְחִבְרָתִי. בְּאוֹתוֹ זְמַן עֲתִיד
לְטַל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁנֵּיהֶם
נִקְמָה, זֶהוּ שְׁכַתּוֹב כִּי שְׁכַעְתִּים
יִוָּקַם קִין וְלִמָּךְ שְׁבַעִים וּשְׁבַעָה,
זֶהוּ שְׁכַתּוֹב בְּלַע הַמּוֹת לְנִצָּח.

וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֶת אֲשֶׁתוֹ וַתֵּלֶד
בֵּן וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שׁוֹת, הַסִּיּוּם
שֶׁל אֶלְפָּא בֵּיתָא, וְעָלָיו אָמַר אִיּוֹב
מִי שֶׁת בְּטָחוֹת חֲכָמָה, מָה
הַחֲכָמָה? זוֹ שְׁחָסַר מִמֶּנָּה י',
שְׁבָה הִיָּה שִׁית, שֶׁהוּא בְּרָא שִׁית
וְהוּא רֵאשִׁית, וְהִיָּה נֶאמַר בּוֹ מִגִּיד
מִרְאשִׁית אַחֲרִית, הִיָּה מְשַׁמֵּשׁ
שֶׁת בְּמִקּוֹם הֶבֶל, וּמִשּׁוּם שְׁחָסַר
מִמֶּנּוּ י' נִקְרָא אַחַר, מִשּׁוּם
שְׁכַאֲשֵׁר חָטָא אָדָם פָּרְחָה מִמֶּנּוּ

דְּאִיהוּ מוֹת, וְלִית עֲנִיּוֹתָא קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא כְּעֲנִיּוֹתָא דְּאוּרִייתָא, וְלִית מוֹת כְּאִינוּן
דְּעִבְרִין עַל פְּתַגְמֵי אוּרִייתָא דְּאַתְקִרְיָאוּ מֵתִים,
וּבְגִין דָּא אָמַר קָרָא (יחזקאל יא לב) שׁוּבוּ וְחִיו,
וְאַחֲרֵי יָבֵל הִיָּה אָבִי כָּל תּוֹפֵשׁ כְּנֹר וְעֹגֵב,
הַמִּנְגְנִין בְּכָל מִינֵי נְגוּנִין, וְכִר נֶשׁ דְּחֲדִי בַּהוּ
וְאַשְׁתַּדֵּל בְּהֲבִלֵי עֲלָמָא, עָלִיָּה אָמַר
קֹהֶלֶת (קהלת יא ט) שָׂמַח בַּחֹר בִּילְדוּתָךְ וְכוּ',
וּלְבַתֵּר מָה אָמַר לִיָּה (שם) וְדַע כִּי עַל כָּל אֱלֹהִים
יִבְיָאֵךְ הָאֱלֹהִיִּים בְּמִשְׁפָּט, דְּעָלִיָּהוּ אָמְרוּ
מָאֲרֵי מִתְנִיתִין, זְמָרָא בְּבֵיתָא חֶרֶבָא בְּבֵיתָא,
אֵלֶּא וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם (ויקרא כג
ט), כְּגוֹוֵנָא (דְּדוֹד) דְּאַתְמַר (בִּיה) (מלכים ב ג טו) וְהִיָּה
כְּנְגֹן הַמִּנְגֵן וְתָהִי עָלָיו יַד יְהוָה.

וְצִלָּה גַם הִיא יִלְדָה אֶת תּוֹבֵל קִין, לְטַשׁ כָּל
חֶרֶשׁ נְחֹשֶׁת וּבְרֹזֶל (בראשית ד כב), דָּא יֵצֵר
הָרַע, דְּאַתְמַר בִּיה אִם יֵצֵרְךָ מִתְגַּבֵּר עָלֶיךָ
מְשַׁכְּהוּ לְבֵית הַמְּדַרְשׁ וְכוּ', וְאַחֲוֹת תּוֹבֵל קִין
נִעְמָה דָּא אִימָן שְׁל שְׂדִים, וְלִמָּךְ בְּשַׁעְתָּא
דְּשְׁלִיט עַל בֶּר נֶשׁ וְאִיָּהִי בִּיה תְּקִיף כְּאֲבָנָא
וּכְפְּרֹזְלָא, וְלֹא עָסִיק בְּאוּרִייתָא, שְׁלִיט עָלִיָּה
וְקָטִיל לִיָּה, וְעֵבִיד בִּיה פְּצַע וְחִבּוּרָה, כְּמָה
דְּאַתְ אָמַר (שם כג) כִּי אִישׁ הִרְגֵתִי לִפְצָעִי וְיִלְד
לְחִבְרָתִי, בַּהֲהוּא זְמַנָּא עֲתִיד לְנַטְלָא קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא נּוֹקְמָא מִתְרוּיָהוּ, הֵדָא הוּא
דְּכַתִּיב (שם) כִּי שְׁכַעְתִּים יִוָּקַם קִין וְלִמָּךְ
שְׁבַעִים וּשְׁבַעָה, הֵדָא הוּא דְּכַתִּיב (ישעיה כה
ח) בְּלַע הַמּוֹת לְנִצָּח.

וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֶת אֲשֶׁתוֹ וַתֵּלֶד
בֵּן וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שׁוֹת, סִיּוּמָא דְּאֶלְפָּא בֵּיתָא, וְעָלִיָּה
אָמַר אִיּוֹב (איוב לח לו) מִי שֶׁת בְּטָחוֹת חֲכָמָה,
מֵאִי חֲכָמָה דָּא דְּחָסַר מִנִּיהָ י', דְּבָה הָוָה שִׁית,
דְּאִיהוּ בְּרָא שִׁית, וְאִיהוּ רֵאשִׁית, וְהָוָה אַתְמַר

בִּיה (ישעיה מו י) מַגִּיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית, הָוּה
מִשְׁמֵשׁ שֵׁת בְּאַתֵּר דְּהַבֵּל, וּבִגִּין דְּחֶסֶר מַנִּיה
י אֲתַקְרִי אַחַר, בְּגִין דְּכַד חָב אָדָם פָּרַח מַנִּיה
י, וְעַבְד שֵׁת בְּלֹא יי דְּאִיהִי חֲכָמָה, וּבִגִּין דָּא
שִׁירוּתָא הָוּה מִן ח' דְּאִינוּן ח' יוֹמִין דְּבְרִית
מִלָּה, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (בראשית ד כו) אָז הוּחַל
לְקָרָא בְּשֵׁם יְהו"ה, וּמִתְמָן עֲבָרוּ בְרִית מִלָּה,
וְאֵעֲבָרוּ מַנִּיה עֲרָלָה וּפְרִיעָה לְמַעְלָה בְּד' וְלֹא
בַח', דְּשִׁירוּתָא דַח' אִיהִי בִינָה, לְמַנְצַח עַל
הַשְּׁמַיִת (תהלים יב א), וְעֵלָה אֲתַמַּר אָז הוּחַל, וְעוּד
אָז הוּחַל לִישָׁנָא דְצִלוּתָא, כְּמָה דְּאֵת
אָמַר (ישעיה נח ט) אָז תִּקְרָא וַיְהו"ה יַעֲנֶה, דָּא
הוּא נְטוּרָא טָבָא, דְּאָף עַל גַּב דְּהַבֵּל קָטִיל
לִיה קִין, דְּמַנִּיה הָוּה נְפִיק מֵאֵן דְּנוֹקִים לִיה,
הָדָא הוּא דְכִתִּיב (שמות טו א) אָז יִשִּׁיר מֹשֶׁה,
רוּעָה נוֹקִים לְרוּעָה, וְלִבְתַּר אָז אֶהְפֹּךְ אֶל
עַמִּים שְׁפָה כְּרוּרָה לְקָרָא כְּלָם בְּשֵׁם
יְהו"ה (צפניה ג ט), אֲבָל כַּד עֲמֶלְק דְּאִינוּן (דף קיט
ע"ב) כְּכוּרֵי מְצָרִים עָרַב רַב מְעוּרְבִין בִּישְׂרָאֵל,
עֲלִיָּהוּ אֲתַמַּר (דברים כה יט) תִּמְחָה אֵת זָכַר
עֲמֶלְק, דְּלֹא אֲשַׁתָּאֵר מִנְהוּן שְׂרִיד, דְּאֵלִין אִינוּן
עָרְבוּבֵיָא מְכַל אוּמִין וְאֶפִּילוּ מְקִין, וּמִיָּד
דִּיתְמַחוּן מֵעֲלָמָא אָז הוּחַל לְקָרָא בְּשֵׁם
יְהו"ה (בראשית ד כו).

תקונא שבעיין

בְּרִאשִׁית בְּרָא שֵׁת, וְדָא מִטְטְרוּ"ן, אוּת
בְּצָבָא דִּילִיה, וּבִגִּינִיה אֲתַמַּר (שם
טו) וַיִּשֶׁם יְהו"ה לְקִין אוּת לְאֶגְנָא עֲלִיה, וּמָה
דְּהוּה אָזִיל נַע וְנָד בְּגִלְגּוּלָא, אֲתַעְבִּיד נוּד,
מִיָּד וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ נוּד קְדַמַת עֵדֵן, וְדָא אוּת
דְּבְרִית מִלָּה דְקִנְיִיה עֲלִיה בְּאַחוּהָ בְּגִין דְּנוּלָד
מְהוּל, וּבְאֵן אֲתַר זָכִי לִיה, בְּקִנִּי, בְּגִין דְּחֶזַר
מִנִּיה דְּעָאֵלוּ לְגַן עֵדֵן, וּבִגִּין דָּא וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ נוּד קְדַמַת עֵדֵן.

י, וְעֵשָׂה אֵת שֵׁת בְּלִי יי, שְׁהִיא
חֲכָמָה, וּמְשׁוּם זֶה הָרְאשִׁית הִיָּתָה
מִן ח', שְׁהֵם שְׁמוּנָה יָמִים שֶׁל
בְּרִית מִלָּה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר אָז
הוּחַל לְקָרָא בְּשֵׁם יְהו"ה, וּמִשֵּׁם
עֲבָרוּ בְרִית מִלָּה, וְהָעֲבִירוּ מִמֶּנּוּ
עֲרָלָה וּפְרִיעָה לְמַעְלָה בְּד' וְלֹא
בַח', שְׁהָרְאשִׁית שֶׁל ח' הִיא בִינָה,
לְמַנְצַח עַל הַשְּׁמַיִת, וְעֵלָה
נְאֻמַּר אָז הוּחַל. וְעוּד, אָז הוּחַל
לְשׁוֹן תְּפִלָּה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר אָז
תִּקְרָא וַיְהו"ה יַעֲנֶה, זֹהִי שְׁמִירָה
טוֹבָה, שְׂאָף עַל גַּב שְׁהַבֵּל הָרְגוּ
קִין, שְׁמִמֶּנּוּ הִיָּה יוֹצֵא מִי שְׁיַנְקוּם
בְּשִׁבְלִי, זֶהוּ שְׁכַתוּב אָז יִשִּׁיר
מֹשֶׁה, רוּעָה יִנְקוּם לְרוּעָה, וְאַחַר
כֶּף אָז אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים שְׁפָה
כְּרוּרָה לְקָרָא כְּלָם בְּשֵׁם יְהו"ה,
אֲבָל כְּשַׁעְמֶלְק, שְׁהֵם בְּכוּרֵי
מְצָרִים, עָרַב רַב הַמְעָרְבִים עִם
יִשְׂרָאֵל, עֲלִיהֶם נְאֻמַּר תִּמְחָה אֵת
זָכַר עֲמֶלְק, שֶׁלֹּא יִשְׂאֵר מֵהֶם
שְׂרִיד, שְׂאֵלוּ הֵם עָרְבוּבֵיָה מְכַל
הָאֻמּוֹת וְאֶפִּילוּ מְקִין, וּמִיָּד
כְּשִׁימְחוּ מִן הָעוֹלָם, אָז הוּחַל
לְקָרָא בְּשֵׁם ה'.

תקון שבעים

בְּרִאשִׁית, בְּרָא שֵׁת, וְזֶה
מִטְטְרוּ"ן, אוּת בְּצָבָא שְׁלוּ,
וּבְשִׁבְלִי נְאֻמַּר וַיִּשֶׁם יְהו"ה לְקִין
אוּת, לְהַגֵּן עֲלָיו, וּמָה שְׁהִיָּה הוּלָף
נַע וְנָד בְּגִלְגּוּל, נַעֲשָׂה נוּד, מִיָּד
וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ נוּד קְדַמַת עֵדֵן, וְזֶה
אוּת בְּרִית מִלָּה שְׁקִנָּא עֲלָיו
בְּאַחוּי מְשׁוּם שְׁנוּלָד מְהוּל,
וּבְאִיָּה מְקוּם זָכָה לוֹ? בְּקִנִּי,
מְשׁוּם שְׁחֹזַר שֵׁם בְּתִשׁוּבָה, וַיִּצְאוּ
מִמֶּנּוּ בְנָיו שְׁנַכְנְסוּ לְגַן עֵדֵן,
וּמְשׁוּם זֶה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ נוּד קְדַמַת
עֵדֵן.

תָּמָן בְּתִיּוּבְתָא, וּנְפָקוּ בְּנוֵי
מִנִּיה דְּעָאֵלוּ לְגַן עֵדֵן, וּבִגִּין דָּא וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ נוּד קְדַמַת עֵדֵן.

אחר כך עשה תולדות מצד הרע, והתפשטו בגלגולים בעולם, ועליהם נאמר וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך, חנוך מצד קין, וזה יצר הרע, החנוף לרע, ויש חנוף מצד של אנוש, שהוא יצר הטוב, החנוף לטוב, ונאמר בו ויתהלך חנוף את האלהים ואיננו כי לקח אותו אלהים, וזה חנוף שהתהפך בשרו ללפיד אש. ושלשה הם, אדם שת אנוש. אנוש, שמשם התיחסו כל הדורות, זהו שכתוב אז הוחל לקרא בשם יהוה, משם התפשטו כל גלגולי הצדיקים. חנוף שיצא מאנוש הוא מטטרו"ן שנהפך בשרו ללפיד אש, והוא נוריא"ל, ועל שניהם נאמר והחיות רצוא ושוב, רצוא זה נוריא"ל, ושוב זה מטטרו"ן, כך עולים בחשבון כמרא"ה הבזק, אלא הוא כמראה הקשת אשר יהיה בענן, שנאמר בו והיה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן, ובשבילו נאמר ולא יהיה מבול לשחת כל בשר, משום שהתהפך בשרו ללפיד אש, וכל המלאכים הממנים על נשמות הגלגולים, משם היו.

ועוד כמראה הקשת, עליו נאמר למשה וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר, כמראה אשר הראה יהוה את משה פן עשה את המנורה, וזה מטטרו"ן, מ' מנורה שלו, נוריא"ל הנור"ר שלו, והוא ט"ט, והיו לטטפ"ת בין עיניך, והכל התפשט מאנוש, ומשום זה אז הוחל לקרא בשם יהוה.

בראשית, ברא שית, והם ששה היכלות, האם העליונה השביעית, ובאלו הששה וידע

לבתר עביד תולדין מסטרא דרע, ואתפשטו בגלגולין בעלמא, ועלייהו אתמר (שם) וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך, חנוף מסטרא דקין, ודא יצר הרע חנוכא לביש, ואית חנוף מסטרא דאנוש, דאיהו יצר הטוב חנוכא לטב, ואתמר ביה (שם) ויתהלך חנוף את האלהים ואיננו כי לקח אותו אלהים, ודא חנוף דאתהפך בשריה ללפיד אש.

ותרתא אינון אדם שת אנוש, אנוש דמתמן אתיחסו כל דרין, הדא הוא דכתיב (שם ד כו) אז הוחל לקרוא בשם יהוה, מתמן נתפשטו כל גלגולין דצדיקיא, חנוף דנפק מאנוש איהו מטטרו"ן דנהפך בשרו ללפיד אש, ואיהו נוריא"ל, ועל תרוייהו אתמר (יחזקאל א יד) והחיות רצוא ושוב, רצוא דא נוריא"ל, ושוב דא מטטרו"ן, הכי סלקין בחושבון, כמרא"ה הבזק, אלא איהו כמראה הקשת אשר יהיה בענן (שם כח), דאתמר ביה (בראשית ט יד) והיה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן, ובגיניה אתמר (שם טו) ולא יהיה מבול לשחת כל בשר, בגין דאתהפך בשרו ללפיד אש, וכל מלאכין דממנן על נשמתין דגלגולין מתמן הוו.

ועוד כמראה הקשת, עליה אתמר למשה (שמות כה מ) וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר, כמראה אשר הראה יהוה את משה פן עשה את המנורה (במדבר ח ד), ודא מטטרו"ן, מ' דיליה מנורה, נוריא"ל נור"ר דיליה, והוא ט"ט, והיו לטטפ"ת בין עיניך, וכלא אתפשט מאנוש, ובגין דא אז הוחל לקרוא בשם יהוה.

בראשית ברא שית, ואינון שית היכלין, אימא עלאה שביעאה, ובאלין

אָדָם עוֹד אֶת אֲשֶׁתוֹ וְתִלְדַּד בֵּין
וְתִקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֶׁת וְכוּ', שֶׁת
סִיּוֹם הָאוֹתִיּוֹת, תַּחַת הֶבֶל, זֶהוּ
שְׁכָתוֹב כּל שֶׁתָּה תַּחַת רַגְלָיו.
הַסְּתַלְקָה י' מִן שֵׁת וַיִּרְדֶּה בּוֹ ה'
מִן הֶבֶל, וַנַּעֲשֶׂה שֶׁתָּה, כּל שֶׁתָּה
תַּחַת רַגְלָיו.

וְעוֹד שֶׁת, עַל שֵׁם כִּי מִן הַמִּים
מְשִׁיתָהוּ, וְעוֹד שֶׁת, עֲלָיו אָמַר
אֵיּוֹב מִי שֶׁת בְּטָחוֹת חֲכָמָה, וְזוֹ
י' שְׁבָה הִיָּה שֵׁת, אוֹ מִי נָתַן
לְשִׁכּוֹי בִּינָה, זוֹ ה' מִן הֶבֶל, וְשֶׁת
הוּא הַגִּלְגּוּל הָרֵאשׁוֹן שֶׁל הֶבֶל,
לְאוֹתוֹ שְׁנָאֵמַר בּוֹ בְּשֵׁם זֶה הֶבֶל,
בְּשֵׁם זֶה מֹשֶׁה, וְהָרִי בְּאָרְנוּ אוֹתוֹ
שְׁנָאֵמַר בּוֹ אֲזַי שִׁיר מֹשֶׁה, וּמְשׁוֹם
זֶה אֲזַי הוֹחֵל לְקָרָא בְּשֵׁם יְהו"ה.
הוֹחֵל, שֵׁם הַהֲתַחֲלָה שֶׁל הַגִּלְגּוּל
הָרֵאשׁוֹן.

וְהַתְּפַשְׁמוּתָּהּ שֶׁל הָאוֹת י'
לְמַעַלָּה מִשֶׁת (מְשִׁית), הַתְּפַשְׁטָה
עַד הַסְּפִירָה הַשְּׁשִׁית, דְּרָגְתוֹ שֶׁל
יַעֲקֹב, וְזוֹ אֲבָן הַשְּׁתִיָּה שְׁמֵשׁ
הַשְּׁתַּת הָעוֹלָם, שְׁנָאֵמַר בָּהּ מֹשֶׁה
רָעָה אֲבָן יִשְׂרָאֵל, וְאַחֲרָיו אֲזַי,
וְזֶהוּ מֹשֶׁה שְׁמֹזְכִירִים אַחַר יַעֲקֹב,
וּמְשׁוֹם זֶה הוֹחֵל לְקָרָא בְּשֵׁם
יְהו"ה. מִשֵּׁם וְאֵילָף, אֲזַי תִּקְרָא
וְיְהו"ה יַעֲנֶה, וּמְשׁוֹם זֶה שֶׁתָּה,
אַחַר שֶׁת ה', וְהֵם י"ה, י' מִן שֵׁת
ה' מִן הֶבֶל, וְהֵם אֲב וְאֵם, שֵׁת
ו' הַבֵּן בְּאֲמַצֵּעַ, וְשִׁלֵּשׁ אוֹתִיּוֹת
נִכְלְלוּ בִיעֲקֹב. כְּשֶׁבֵּא מֹשֶׁה אַחַר
יַעֲקֹב, הַשְּׁתַּלְמָה בּוֹ ה' אַחֲרוֹנָה
וְשׁוֹרָה עֲלָיו יְהו"ו, וְנִשְׁתַּלֵּם בּוֹ
יְהו"ה, וּמְשׁוֹם זֶה וְשְׁמֵי יְהו"ה
לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם, אֲבָל לְמֹשֶׁה
וְאָמְרוּ לִי מ"ה שְׁמ"ו מ"ה אָמַר
אֲלֵיהֶם, מְשׁוֹם שֶׁהִשְׁתַּלֵּם יְהו"ה
בְּמֹשֶׁה, אָמַר אֲזַי הוֹחֵל לְקָרָא בְּשֵׁם
יְהו"ה, שְׁבָרֵאשׁוּנָה, וְשְׁמֵי יְהו"ה
לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם, וְאַחַר שֶׁהִשְׁתַּלֵּם

שֵׁת וַיִּדַע אָדָם עוֹד אֶת אֲשֶׁתוֹ וְתִלְדַּד בֵּין וְתִקְרָא
אֶת שְׁמוֹ שֶׁת וְכוּ' (בְּרֵאשִׁית ד' כה), שֶׁת סִיּוֹמָא
דְּאַתּוּוֹן, תַּחַת הֶבֶל, הָדָא הוּא דְכִתְיִב (תַּהֲלִים ח'
ו') כּל שֶׁתָּה תַּחַת רַגְלָיו, אֲסַתְלַק י' מִן שֵׁת
וַנְּחִיתָת בֵּיָה ה' מִן הֶבֶל וְאַתְעַבִּיד שֶׁתָּה, כּל
שֶׁתָּה תַּחַת רַגְלָיו.

וְעוֹד שֶׁת עַל שֵׁם (שְׁמוֹת ב' ו') כִּי מִן הַמִּים
מְשִׁיתָהוּ, וְעוֹד שֶׁת עֲלֵיהָ אָמַר אֵיּוֹב (אֵיּוֹב
לח לו') מִי שֶׁת בְּטָחוֹת חֲכָמָה, וְדָא י' דְבָהּ הוּא
שֵׁת, אוֹ מִי נָתַן לְשִׁכּוֹי בִּינָה (ש"ס) דָּא ה' מִן
הֶבֶל, וְשֶׁת אִיהוּ גִלְגּוּלָא קְדָמָא דְהֶבֶל,
לְהוּוּא דְאַתְמַר בֵּיָה בְּשֵׁם זֶה הֶבֶל, בְּשֵׁם זֶה
מֹשֶׁה, וְהָא אוּקְיָמְנָא הֵהוּא דְאַתְמַר בֵּיָה (שְׁמוֹת
טו א') אֲזַי שִׁיר מֹשֶׁה, וּבְגִין דָּא אֲזַי הוֹחֵל לְקָרוא
בְּשֵׁם יְהו"ה (בְּרֵאשִׁית ד' כו), הוֹחֵל תַּמָּן הַתַּחֲלָה
דְּגִלְגּוּלָא קְדָמָא.

וְאַתְּפַשְׁמוּתָּא דָּאת י' לְעֵילָא מִשֶׁת (ג"א מְשִׁית),
אַתְּפַשְׁטָת עַד סְפִירָה שְׁתִּיתָא
דְּרָגִיָּה דִיעֲקֹב, וְדָא אֲבָן הַשְּׁתִיָּה דְמַתְמָן
הוֹשְׁתַּת עֲלֵמָא, דְאַתְמַר בָּהּ (ש"ס מט כד) מִשֵּׁם
רוּעָה אֲבָן יִשְׂרָאֵל, וְאַבְתְּרִיָּה אֲזַי, וְדָא מֹשֶׁה
דְּמַדְפְּרִין לִיָּה בְּתַר יַעֲקֹב, וּבְגִין דָּא אֲזַי הוֹחֵל
לְקָרוא בְּשֵׁם יְהו"ה, מַתְמָן וְאֵילָף אֲזַי תִּקְרָא
וְיְהו"ה יַעֲנֶה (יִשְׁעִיָּה נה ט), וּבְגִין דָּא שֶׁתָּה, בְּתַר
שֶׁת ה', וְאֵינּוֹן י"ה, י' מִן שֵׁת ה' מִן הֶבֶל,
וְאֵינּוֹן אֲבָא וְאֵימָא, שֵׁת ו' בְּרָא בְּאֲמַצְעִיתָא,
וְתִלְתָּא אַתּוּוֹן אַתְּפִלְלוּ בִיעֲקֹב, כִּד אַתָּא מֹשֶׁה
בְּתַר יַעֲקֹב אֲשַׁתְלִים בֵּיָה ה' בְּתַרְאָה,
וְשִׁרְיָא (דף קכ ע"א) עֲלֵיהָ יְהו"ו, וְאַשְׁתְלִים בֵּיָה
יְהו"ה, וּבְגִין דָּא וְשְׁמֵי יְהו"ה לֹא נוֹדַעְתִּי
לָהֶם (שְׁמוֹת ו' ג), אֲבָל לְמֹשֶׁה וְאָמְרוּ לִי מ"ה
שְׁמ"ו מ"ה אָמַר אֲלֵיהֶם (ש"ס ג יג), בְּגִין

דְּאַשְׁתְלִים יְהו"ה בְּמֹשֶׁה, אָמַר אֲזַי הוֹחֵל לְקָרוא בְּשֵׁם יְהו"ה, דְּבִקְדָמִיתָא

בְּמִשֶׁה יְהו"ה, שָׁרָה עָלָיו יו"ד
ה"א וא"ו ה"א וּנְקָרָא מ"ה.
בְּאוֹתוֹ זְמַן, מֵה שְׁהִסְתַּלַּק
בְּרֵאשׁוֹנָה הַחֲזִירוּ לְמִקְוֹמוֹ, וְהִכַּל
הַתַּפְקָן.

וְרֵא עוֹד, אֶלָּא פְּעָמִים נֶאֱמַר
בְּפִסּוּק הַזֶּה מֵה, זֶהוּ שְׁפָתוֹב
וְאָמְרוּ לִי מֵה שְׁמוֹ מֵה אִמַּר
אֲלֵיהֶם, שֶׁהִכַּל חֲזַר לְמִקְוֹמוֹ, מֵה
שְׁלַמְעֵלָה וּמֵה שְׁלַמְטָה, שֶׁהֵם מֵה
שְׁמוֹ וּמֵה שֵׁם בְּנוֹ, וְחֲזַר הִכַּל עַל
תַּקּוּנֹו, וְעַלֹת הַעֲלוֹת יָרַד עַל הִכַּל.

בְּאוֹתוֹ זְמַן שִׁחֲזָרָה אֲמוּנָה (מְמוּנָה)
לְמִקְוֹמָהּ, אָמַר מִשֶׁה שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה
אֶחָד, שֶׁהָרִי הִכַּל בִּיחּוּד אֶחָד, אֵין
שֵׁם קְצוּץ וּפְרוּד, וְאִם חָטָא אָבִיו
וְאִנִּי וְעִשִׂיתִי הַפְּרָדָה, הָרִי קְבֵלְתִי
עֲנֵשׁ, וְהַחֲזַרְתִּי הִכַּל לְמִקְוֹמוֹ
בִּיחּוּד שְׁלֵם בְּלִי קְצוּץ וּפְרוּד.

וְעוֹד בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהֵינוּ, בְּרֵא
שִׁית, שְׁשֵׁה הִיכְלוֹת, הָאֵם
הַעֲלִינָה הַהִיכַל הַשְּׁבִיעִי. בֵּא
וּרְאָה, שְׁבַעֵה הִיכְלוֹת הֵם שְׁבִינָם
בְּשַׁבְּעָה שְׁמוֹת אֲבִגִית"ץ וְכו'.

הַהִיכַל הָרֵאשׁוֹן מְרָקֵם בְּכָל מֵה
שִׁישׁ בַּיּוֹם הָרֵאשׁוֹן שֶׁל בְּרֵאשִׁית,
א' מִן אֲבִגִית"ץ הוּא פְתָר אֲמוֹן
מִפְּלֵא וּמְכֹסָה, הָאוֹת ב' הִיא שְׁנֵי
אֲלָפִים (י"ם) שְׁהִיָּתָה תוֹרָה טְמוּנָה
בְּחִיקוֹ, שְׁעִשׂוּעִים יוֹם יוֹם, ג'
גּוּמְלַת וּמְגַדְלַת, וְהִיא הָאֵם
הַעֲלִינָה, גּוּמְלַת חֶסֶד עִם
הַסְּפִירָה הַרְבִּיעִית שְׁהִיא ד',
יִת"ץ י' חֲכָמָה, ה' תַּפְּאֶרֶת, צ'
צְדִיק, וּמִי הוּא חֲכָמָה י' כָּאֵן? זוֹ
חֲכָמַת שְׁלֵמָה.

א' אֲמוֹן מִפְּלֵא, רָקִים וְצִיר צִיר
בְּהִיכַל שֶׁל אָדָם הָרֵאשׁוֹן שֶׁל כָּל
הַקְּדוּמִים, שִׁישׁ אָדָם וְיֵשׁ אָדָם,
יֵשׁ אָדָם שְׁאֵין סְפִירָה שְׁלֵא
נִקְרָאת אָדָם, אֲבָל אָדָם הָרֵאשׁוֹן,

וְשְׁמֵי יְהו"ה לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם, וּבִתְרָ דְאִשְׁתְּלִים
בְּמִשֶׁה יְהו"ה שְׁרִיא עָלֵיהֶ יו"ד ה"א וא"ו
ה"א, וְאִתְקַרֵי מ"ה, בְּהֵוֹא זְמַנָּא מֵה דְאִסְתַּלַּק
בְּקַדְמִיתָא אֶהְדַּר לִיָּה לְאַתְרֵיהֶ, וְאַתְתַּפְקָן כְּלָא.
וְרֵא עוֹד אֶלָּא תְרִין זְמַנִּין אִתְמַר בְּהֵאִי קְרֵא
מֵה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב וְאָמְרוּ לִי מֵה שְׁמוֹ
מֵה אִמַּר אֲלֵיהֶם, דְּכָלָא חֲזַר לְאַתְרֵיהֶ, מֵה
דְּלַעֲיָלָא מֵה דְלַתְתָּא, דְּאֵינּוֹן מֵה שְׁמוֹ וּמֵה
שֵׁם בְּנוֹ (מְשַׁלֵּי ל' ד'), וְחֲזַר כְּלָא עַל תַּקּוּנֵיהֶ, וְעַלֹת
הַעֲלוֹת נְחִית עַל כְּלָא, בְּהֵוֹא זְמַנָּא דְהַדְר
אֲמוּנָה (ס"א מְמוּנָה) לְאַתְרָהּ, אָמַר מִשֶׁה (דְּבִרִים ו'
ד') שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה אֶחָד,
דְּהָא כְּלָא בִיחּוּדָא חֲדָא לִית תַּמָּן קְצוּץ וּפְרוּד,
וְאִי חָאב אָבוּי וְאֵנָּא וְעַבְיִדְנָא הַפְּרָשָׁה הָא
קְבִילְנָא עוֹנֵשָׁא, וְחֲזַרְנָא כְּלָא לְאַתְרֵיהֶ בִּיחּוּדָא
שְׁלֵם כְּלָא קְצוּץ וּפְרוּד.

וְעוֹד בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהֵינוּ, בְּרֵא שִׁית, שִׁית
הִיכְלִין, אֵימָא עֲלָאָה הִיכְלָא שְׁבִיעָאָה, תָּא
חֲזִי שְׁבַע הִיכְלִין אֵינּוֹן דְּבִנְיָנָא דְלַהוֹן בְּשַׁבַּע
שְׁמָהֶן אֲבִגִית"ץ וְכו'.

הִיכְלָא קְדַמָּאָה מְרָקְמָא בְּכָל מֵה דְאִית בְּיוֹמָא
קְדַמָּאָה דְּבְרֵאשִׁית, א' מִן אֲבִגִית"ץ
אִיהוּ פְתָר אֲמוֹן מוּפְלָא וּמְכֹסָה, אֵת ב אִיהוּ
שְׁנֵי אֲלָפִים (י"ם) דְּהוּה אֲוִרִיָּתָא טְמִירָא
בְּחִיקוֹ, שְׁעִשׂוּעִים יוֹם יוֹם, ג' גּוּמְלַת וּמְגַדְלַת,
וְאִיהִי אֵימָא עֲלָאָה גּוּמְלַת חֶסֶד עִם סְפִירָה
רְבִיעָאָה דְאִיהִי ד', יִת"ץ י' חֲכָמָה, ת' תַּפְּאֶרֶת,
צ' צְדִיק, וּמָאֵן אִיהוּ חֲכָמָה י' הָכָא, דָּא חֲכָמַת
שְׁלֵמָה.

א' אֲמוֹן מוּפְלָא, רָקִים וְצִיר צִירָא בְּהִיכְלָא
דְּאָדָם קְדַמָּאָה דְּכָל קְדוּמִים, דְּאִית אָדָם
וְאִית אָדָם, אִית אָדָם דְּלִית סְפִירָה דְלָא
אִתְקַרֵיאת אָדָם, אֲבָל אָדָם קְדַמָּאָה עֲלָאָה דְכְּלָהוּ, כְּתָר עֲלִיּוֹן, סְתִים

וּטְמִיר, סְתִים דְּכָל סְתִימִין, עֲלֵת הָעֲלוֹת,
קְדָמוֹן לְכָל קְדוּמִים, בְּגִין הָאִי אָדָם קְדָמוֹן
אֲתָמַר בְּעֲלֵת הָעֲלוֹת, וְאֵהִיָּה אֲצִלוֹ אָמוֹן,
וְלֵהֱהוּא קְדָמוֹן אָמַר ^(בראשית א כו) נַעֲשֶׂה אָדָם
בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ, אֲנִתְּ יִהְיֶה כָּל צִיּוּרִין וְכָל
דִּיּוֹקְנִין וְכָל תְּקוּנִין סְתִימִין, וְכָל אֲבָרִין דְּכָל
מִינִין, וְאֲנִתְּ (ג"א וּאָנָא) יִהְיֶה חֵילָא בִּיה
דְּאֲשְׁתַּמּוּדְעָנָא ^(דִּישְׁתַּמוּדַע) בִּיה, דָּאָם לָא יִהְיֶה
לִיה שִׁכְלָה הָא לָא יִכִּיל לְמַנְדַּע אָמוּנָה דִּילִי,
וּבְדָא יֵהֵא שְׁלִיט עַל כָּל חֵילֵי שְׁמַיָא וְאַרְעָא
וְיִמָּא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב ^(שם) וַיִּרְדּוּ בְדַגַּת הַיָּם
וּגּוֹמֵר.

הָעֲלוֹת שֶׁל כָּלם, כְּתָר עֲלוֹן,
סְתוּם וְגַנּוּז, נִסְתָּר כָּל הַנְּסֻתִים,
עֲלֵת הָעֲלוֹת, קְדָמוֹן לְכָל
קְדוּמִים, בְּשִׁבִיל הָאָדָם הַקְּדָמוֹן
הַזֶּה נֹאמַר בְּעֲלֵת הָעֲלוֹת וְאֵהִיָּה
אֲצִלוֹ אָמוֹן, וְלֵאָתוּ קְדָמוֹן אָמַר
נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ,
אֲתָהּ נִתַּתְּ אֶת כָּל הַצִּיּוּרִים וְכָל
הַדְּמִיּוֹת וְכָל הַתְּקוּנִים הַנְּסֻתִים
וְכָל אֵיבָרֵי כָּל הַמִּינִים, וְאֲתָהּ ^(וּאָנָא)
נִתַּתְּ כּוּ כִּחַ שְׂדֵעֵנוּ ^(שִׁדְעַת) כּוּ,
שָׂאָם לָא נּוֹתֵן לוֹ שִׁכְלָה, הָרִי אֵינוֹ
יִכּוֹל לְדַעַת אֶת אָמוּנָתִי, וּבְזֵה
יֵהִיָּה שׁוֹלֵט עַל כָּל צְבָא הַשְּׁמַיִם
וְהָאָרֶץ וְהַיָּם, זֵהוּ שְׁכָתוּב וַיִּרְדּוּ
בְּדַגַּת הַיָּם וּגּוֹמֵר.

וּמָאִי נִיהוּ הָאִי אָדָם דְּאָמַר עֲלִיהּ נַעֲשֶׂה אָדָם,
דָּא חֲכָמָה עֲלָאָה דְּאִיהִי בְּדִיּוֹקְנָא דְכְּתָר,
וְעוּד נַעֲשֶׂה אָדָם דָּא עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא,
בְּצַלְמֵנוּ דָּא חֲכָמָה, כְּדְמוּתֵנוּ דָּא אֵימָא עֲלָאָה,
דְּכָמָה דְּאִיהוּ אָדָם דְּבְרִיאָה אָדָם דִּיצִירָה אָדָם
דְּעִשְׂיָה, בְּדִיּוֹקְנָא דְכְּתָר עֲלוֹן חֲכָמָה וּבִינָה,
הָכִי אִיהוּ בְּדִיּוֹקְנָא דְּעֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא וְצִדִּיק
וּשְׁכִינְתָא תְּתָאָה, דְּבִסְפִירָן כָּלָא אִיהוּ אֲצִילוֹת.
וְעוּד נַעֲשֶׂה אָדָם, עֲלֵת הָעֲלוֹת לְמָאן אָמַר
הָאִי, אֲלָא עֲלֵת הָעֲלוֹת אָמַר לִיּוּד ה"א
וּא"ו ה"א דְּאִיהוּ לְגוּ מַעֲשֵׂר סְפִירָן, וּמָאִי
נִיהוּ עֲשֵׂר סְפִירָן אֲל"ף ה"א יו"ד ה"א, וְהֵהוּא
דְּאָמַר נַעֲשֶׂה אָדָם אִיהוּ יו"ד ה"י וּא"ו ה"י,
אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעְדֵי אֵין
אֱלֹהִים ^(ישעיה מד ו). תְּלַת יוּדִין מְעִידִין עֲלִיהּ
דְּלִית לְעִילָא מִנִּיהּ וְלִית לְתַתָּא מִנִּיהּ וְלֵאוּ
בְּאֲמַצְעִיתָא, לִית אֱלוֹהַּ בְּכָל צַד בְּרַ מִינִיהּ,
בְּהָאִי שְׁמָא אֲשְׁתַּמּוּדַע הוּא בְּלָא חוּשְׁבָן.

זִכָּר הוּא הָאָדָם הַזֶּה שְׁאָמַר עֲלוֹי
נַעֲשֶׂה אָדָם? זו חֲכָמָה הָעֲלוֹנָה
שְׁהִיא כְּדְמוּת הַכְּתָר. וְעוּד נַעֲשֶׂה
אָדָם - זֵה הָעֲמוּד הָאֲמַצְעִי,
בְּצַלְמֵנוּ - זו חֲכָמָה, כְּדְמוּתֵנוּ -
זו הָאֵם הָעֲלוֹנָה, שְׁכָמוֹ שְׁאָדָם
שֶׁל בְּרִיאָה, אָדָם שֶׁל יִצִּירָה, אָדָם
שֶׁל עִשְׂיָה, בְּדְמוּת שֶׁל כְּתָר עֲלוֹן
חֲכָמָה וּבִינָה, כִּף הוּא בְּדְמוּת
הָעֲמוּד הָאֲמַצְעִי וְצִדִּיק וּשְׁכִינָה
תְּחַתּוֹנָה, שְׁבִסְפִירוֹת הַכָּל הוּא
אֲצִילוֹת.
וְעוּד נַעֲשֶׂה אָדָם, לְמִי אָמַר אֶת
זֵה עֲלֵת הָעֲלוֹת? אֲלָא עֲלֵת
הָעֲלוֹת אָמַר לִיּוּד ה"א וּא"ו
ה"א שְׁהוּא לְפָנִים מַעֲשֵׂר
הַסְּפִירוֹת, וּמָה הוּא עֲשֵׂר
הַסְּפִירוֹת? אֲל"ף ה"א יו"ד ה"א,
וְאוּתוּ שְׁאָמַר נַעֲשֶׂה אָדָם הוּא
יו"ד ה"י וּא"ו ה"י, אֲנִי רֵאשׁוֹן
וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעְדֵי אֵין
אֱלֹהִים. שְׁלֹשׁ יוּדִים מְעִידוֹת
עֲלוֹי שְׁאֵין לְמַעְלָה מִמֶּנּוּ וְאֵין
לְמַטָּה מִמֶּנּוּ וְאֵין בְּאֲמַצְעֵי. אֵין
אֱלוֹהַּ בְּכָל צַד פְּרֻט לוֹ, בְּשֵׁם הַזֶּה
הוּא נוֹדַע בְּלִי חֻשְׁבוֹן.
וְצִיּוּר הַהִיכָל הַזֶּה הֵן עֲשֵׂר
סְפִירוֹת שְׁמֵתִלְבָּשׁוֹת בְּעִשְׂרָה

וְצִיּוּרָא דְּהָאִי הִיכָל, אֵינוֹן עֲשֵׂר סְפִירָן
דְּמֵתִלְבָּשֵׁן בְּעִשְׂרָה דְּבָרִים דְּאֲתַבְּרִיאֵוּ
כְּיוּמָא קְדָמָאָה, וְאֵינוֹן שְׁמַיִם וְאַרְצָן, אוּר

דְּכָרִים שֶׁנִּכְרָאוּ בַיּוֹם הַרְאִשׁוֹן, וְהֵם שְׁמַיִם וְאַרְץ, אֹר וְחֹשֶׁךְ, תְּהוּ וְכָהוּ, רוּחַ וּמַיִם, מִדַּת יוֹם וּמִדַּת לַיְלָה. שְׁמַיִם יֵשׁ לְמַעְלָה מִשְׁמַיִם, שֶׁהוּא שְׁמַיִם הָעֲלִיוֹנִים, וְיֵשׁ אֹר לְמַעְלָה לְמַעְלָה שֶׁנִּקְרָא אֹר הַגְּנוּז לְצַדִּיקִים לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁעֵינן לֹא שׁוֹלֵטֵת עֲלָיו, וְיֵשׁ חֹשֶׁךְ נִסְתָּר שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ יֵשֶׁת חֹשֶׁךְ סִתְרוֹ, וְיֵשׁ תְּהוּ וְכָהוּ לְמַעְלָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם קֵן תְּהוּ וְאֶכְנִי כָהוּ. וְיֵשׁ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ רוּחוֹ הַקֹּדֶשׁ הַמְּרַחֵף עַל פְּנֵי מֵי הַתּוֹרָה, מִדַּת יוֹם וּמִדַּת לַיְלָה, מִדַּת יוֹם - הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיוֹנָה, מַה זֶה יוֹם? הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי שֶׁמִּמֶּנּוּ יָמִים אֲרָפִים, זֶהוּ שְׁכָתוּב אֲרָף יָמִים בַּיְמִינָה, זֶהוּ שְׁכָתוּב יוֹמִם יִצְוֶה יְהו"ה חֲסִדוֹ, יָמִים קְטָנִים מִצַּד שֶׁל זַעִיר אֲנִפִּין צַדִּיק, מִדַּת לַיְלָה - הָאֵם הַתּוֹחַתוֹנָה. עַד פֶּאֶן א' מִן אב"ג.

מַה זֶה ב' (בִּינָה)? בַּהּ נוֹדְעִים דּוֹ הַפְּרָצוּפִים שֶׁל הָאָדָם הָעֲלִיוֹן, ג' שֶׁלֵּשׁ דְּמִיּוֹת, כְּמוֹ שְׁאָדָם שֶׁל בְּרִיאָה וְאָדָם שֶׁל יְצִירָה וְאָדָם שֶׁל עֲשִׂיָה, ג' יֵשׁ לָהּ רֹאשׁ וְגוּף וְזָנָב, הָרֹאשׁ זֶה י', הַגּוּף הַפְּרָצוּף, הַקּוֹץ שֶׁלְמִטָּה זָנָב, וּמִשׁוּם זֶה אָמְרוּ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, אָדָם הָרֹאשׁוֹן עָשָׂה לוֹ פְּרָצוּף וּלְכִסּוּף זָנָב. עַל הַזָּנָב נֶאֱמַר וַיִּגְדֵּל הַיֶּלֶד וַיִּגְמַל, עַד שֶׁיַּעֲשֶׂה פְּרָצוּף.

וְעוֹד אֲבָגִית"ץ, א' מוֹרָה עַל א"ל מִסְתַּתֵּר מִעֵינַי כָּל חַי וְנוֹעַלָם מִכָּל הַיְצוּרִים כָּלָם, עַל אֲדִירִירוֹן נֶאֱמַר קוֹמָה אֲדִיר יְרוֹן, וְיֵשׁ מִמֶּנָּה תַּחַת יְדוֹ שֶׁנִּקְרָא אֲדִי"ר אֲדִירִים, וְתַחַת מִמְשַׁלְתּוֹ אֲתַנִּי"ה, וְהוּא יוֹצֵא מִהַפְּסוּק הַזֶּה, אִית"ן מוֹשְׁבֶךְ וְשִׁים בְּסַלַע קִנְיָד, שֵׁם אִית"ן וְהוּא תַנְיָ"א. ק' קִנְיָד, קִנְיָה חֲכָמָה קִנְיָה בִּינָה, יְהו"ה קִנְיָה רֹאשִׁית דְּרַכּוֹ לְמַעְלָה מִהַכּל, קָדָם מִפְּעֻלּוֹ מֵאֵז, מַעוֹלָם נִסְכַּחְתִּי מֵרֹאשׁ מִקְדָּמִי אֲרָץ. מַה זֶה

וְחֹשֶׁךְ, תְּהוּ וְכָהוּ, רוּחַ וּמַיִם, מִדַּת יוֹם וּמִדַּת לַיְלָה, שְׁמַיִם אֵית לְעִילָא מִן שְׁמַיִם דְּאִיהוּ שְׁמַיִ הַשְּׁמַיִם הָעֲלִיוֹנִים, וְאֵית אֹר לְעִילָא לְעִילָא דְּאִתְקָרִי אֹר הַגְּנוּז לְצַדִּיקִיָּא לְעִלְמָא דְּאִתִּי, דְּעִינָא לָא שְׁלִיט עֲלֵיהּ, וְאֵית חֹשֶׁךְ סִתְרִים דְּאִתְמַר בֵּיהּ (תְּהֵלִים יח יב) יֵשֶׁת חֹשֶׁךְ סִתְרוֹ, וְאֵית תְּהוּ וְכָהוּ לְעִילָא, דְּאִתְמַר בְּהוֹן (ישעיה לד יא) קוֹ תְהוּ וְאֶכְנִי כָהוּ. (דף קכ ע"ב) וְאֵית רוּחָא דְּקוֹדֶשָׁא, דְּאִתְמַר בֵּיהּ רוּחוֹ הַקֹּדֶשׁ הַמְּרַחֵף עַל אֲנָפֵי מֵיָא דְּאֹרִיִּיתָא, מִדַּת יוֹם וּמִדַּת לַיְלָה, מִדַּת יוֹם שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, מֵאֵי יוֹם עֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא, דְּמִנִּיהּ יוֹמִין אֲרוּכִין, הַדָּא הוּא דְּכָתִיב (משלי ג ב) אֲרָף יָמִים בַּיְמִינָה, הַדָּא הוּא דְּכָתִיב (תְּהֵלִים מב ט) יוֹמִם יִצְוֶה יְהו"ה חֲסִדוֹ, יוֹמִין זַעִירִין מִסְטָרָא דְּזַעִיר אֲנִפִּין צַדִּיק, מִדַּת לַיְלָה אִימָא תַתָּאָה, עַד הַכָּא א' מִן אב"ג.

מֵאֵי ב' (בִּינָה), בַּהּ אֲשַׁתְּמוּדְעִין דּוֹ פְּרָצוּפִין דְּאָדָם עֲלָאָה, ג' תֵּלֵת דִּיּוֹקְנִין, כְּגוֹוֹנָא דְּאָדָם דְּבְרִיאָה וְאָדָם דִּיְצִירָה וְאָדָם דְּעֲשִׂיָה, ג' אֵית לָהּ רִישָׁא וְגוּפָא וְזָנָבָא, רִישָׁא דָא י', גוּפָא פְּרָצוּפָא, קוֹצָא דְּלַתְתָּא זָנָב, וּבְגִין דָּא אָמְרוּ מֵאֲרִי מִתְנִיתִין, אָדָם הָרֹאשׁוֹן עָשָׂה לוֹ פְּרָצוּף וּלְכִסּוּף זָנָב, זָנָב עֲלֵיהּ אִתְמַר (בראשית כא ח) וַיִּגְדֵּל הַיֶּלֶד וַיִּגְמַל, עַד דִּיתְעַבִּיד פְּרָצוּף. וְעוֹד אֲבָגִית"ץ, א' אִיהִי מוֹרָה עַל א"ל מִסְתַּתֵּר מִעֵינַי כָּל חַי וְנוֹעַלָם מִכָּל הַיְצוּרִים כָּלָם, אֲדִירִירוֹן עֲלֵיהּ אִתְמַר קוֹמָה אֲדִיר יְרוֹן, וְאֵית מִמֶּנָּא תַּחוֹת יְדֵיהּ דְּאִתְקָרִי אֲדִי"ר אֲדִירִים, וְתַחוֹת מִמְשַׁלְתֵיהּ אֲתַנִּי"ה, וְאִיהוּ נְפִיק מֵהֵאֵי פְּסוּק (במדבר כד כא) אִית"ן מוֹשְׁבֶךְ וְשִׁים בְּסַלַע קִנְיָד, תַּמֵּן אִית"ן וְאִיהוּ תַנְיָ"א, ק' קִנְיָד, קִנְיָה חֲכָמָה קִנְיָה בִּינָה (משלי ד ראשית דְּרַכּוֹ לְמַעְלָה מִהַכּל, קָדָם מִפְּעֻלּוֹ מֵאֵז, מַעוֹלָם נִסְכַּחְתִּי מֵרֹאשׁ מִקְדָּמִי אֲרָץ. מַה זֶה

מראש? אלא כף אמרה תורה
ש'היא ראשית, אני הקדמתי
להיות ראש לעולם.

ב' ביהרירוין (ביהירורין), פי ביי"ה
יהו"ה צור עולמים, והוא ב'
ברוך, וסימן ברו"ך ראשי אותיות
- ר' ראש, ו' ומקור, ך' פל, ב'
ברכות, שזהו ראש ומקור לכל
הברכות, ומשום זה ב' היא
חכמה, ומורה על הפתר שהוא
ראש ומעין לכל הברכות, ומשום
זה ב' שנים לחשבון.

ג' גיהדירוין, והוא שלישי, וזו
השכינה הספירה השלישית,
(ומשום זה ב' היא חכמה, ומורה על הפתר שהוא
ראש של מעין כל הברכות), ועליה נאמר
פל גיא ינשא, והוא גימטריאות
פרפראות לחכמה.

ועוד, ברוך ב' מראה שנים,
שכינה עליונה ותחתונה, ר'
ראשית חכמה, ו' מראה שש
ספירות, ך' מראה על פתר עליון,
וזוהו סוד כל הכורע כורע בברוך
ממעלה למטה, לכרע בו לאותו
(לדעת בו באותו) שפל המענינות
והמקורות של הברכות בידו,
שהוא עלת העלות, וכל הזקף
זקף בשם, צריך לזקף אותו
ביו"ד ה"א וא"ו ה"א שהוא
מבפנים של עשר הספירות,
שהוא עליון וזקוף על הכל ואין
אלו"ה למעלה ממנו, ומשום זה
ב' מראה על הפריעה, שפל
הכורע כורע בברוך, שנאמר בו
וברוך א"ל עליון. ג' מראה על
הזקיפה, שהוא גאה גאה על
הפל, ואין מי שיתגאה עליו,
ובמה הוא מתגאה על הפל?
באות י' מן אבגית"ץ, וזה
יגבי"ה. ועוד מצאנו בגון אחר
יגבי"ה (יגביהיה), ואותיותיו גפי
היה (גבות היה), עליון של פל
העליונים.

ה). יהו"ה קנני ראשית דרפו (שם ח כב) לעילא
מפלא, קדם מפעליו מאז, מעולם נסכתי
מראש מקדמי ארץ (שם), מאי מראש, אלא
הכי אמרת אורייתא דאיהי ראשית, אנא
אקדימת למהוי רישא לעלם.

ב' ביהרירוין (ג"א ביהרירוין) פי ביי"ה יהו"ה
צור עולמים (ישעיה כו ד), ואיהו ב' ברוך,
וסימן ברו"ך ראשי אתוון, ר' ראש, ו' ומקור,
ך' פל, ב' ברכות, דדא הוא ראש ומקור לכל
הברכות, ובגין דא ב' איהי חכמה, ומורה על
הפתר דאיהו רישא ומבועא דכל ברכאן, ובגין
דא ב' תרין לחשבנא.

ג' גיהדירוין, ואיהו תליתאה, ודא שכינתא
ספירה תליתאה, (ובגין דא ב' איהי חכמה, ומורה
על הפתר דאיהו רישא ומבועא דכל ברכאן), ועלה
אתמר (ישעיה מ ד) פל גיא ינשא, ואיהו
גמטריאות פרפראות לחכמה.

ועוד ברוך ב' אחזי תרין, שכינתא עלאה
ותתאה, ר' ראשית חכמה, ו' אחזי שית
ספירן, ך' אחזי על פתר עלאה, ודא איהו
רזא פל הפורע פורע בברוך מעילא לתתאה,
למכרע ביה לההוא (למנדע ביה בההוא) דכל
מבועין ומקורין דברכאן בידיה, דאיהו עלת
העלות, וכל הזקף זקף בשם, צריך לזקפא
ליה ביו"ד ה"א וא"ו ה"א דאיהו מלגאו
דעשר ספירן, דאיהו עלאה וזקיף על פלא,
ולית אלו"ה לעיל מניה, ובגין דא ב' אחזי
על הפריעה, דכל הפורע פורע בברוך, דאתמר
ביה (בראשית יד כ) וברוך א"ל עליון, ג' אחזי על
הזקיפה דאיהו גאה גאה על פלא, ולית מאן
דיתגאה עליה, ובמאי אתגאה על פלא, באת
י' מן אבגית"ץ, ודא יגבי"ה, ועוד אשפחנא בגוונא אחרא יגבי"ה (ג"א
יגביהיה), ואתוון דיליה גפי היה (ג"א גבות היה), עלאה דכל עלאי.

י' מן אבגית"ץ, ודא יגבי"ה, ועוד אשפחנא בגוונא אחרא יגבי"ה (ג"א
יגביהיה), ואתוון דיליה גפי היה (ג"א גבות היה), עלאה דכל עלאי.

ת' תלמי"ה, ת' תל שהכל פונים בו, ששם הוא אותו שכל העינים והמחשבות עולים אליו, בגלל זה ת' תורה קדומה של כל הקדומים, תורת חכם מקור חיים, תורת יהו"ה תמימה. ועוד תלמי"ה, תלמיה ריה נחת גדודיה וגומר, בשם הזה נעשה הם תלמים תלמים. ועוד תלמיה, זו התורה, שתלויים ממנה כמה תלי תלים של הלכות פסוקות שאין להן חשבון.

צ' צתני"ה זה צדיק, העמוד שנושא הכל, ובו נודע מי שהוא למעלה מן הכל, משום שצדיק כולל את כל הספירות, ובו מתיחדים כלם ונעשים אגדה אחת, הוא הלולב שאוגד את כל הספירות, ובאות צ' מצירים כל הצירים של ההיכלות שמקיפים את גן העדן שלמעלה, בכמה צירים של כל מעשה בראשית שיושרים אותם הצדיקים, ובו נקודים כל הנקודים של התורה, שהם נקודים בהיכל שהוא השכינה התחתונה, וכלם מאירים על הצירים כמו אבני מרגליות שמאירים על ראש הכתר, וכמו שהכוכבים שמאירים ברקיע, ומשום שכל הנקודים של הכוכבים בו, נאמר ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ, זו השכינה התחתונה. (זה נשמות הצדיקים שעוסקים בתורה להוציא לאור כל תעלומה. זהו שכתוב והמשפלים ויהרו בזה הרקיע וגומר).

החיכ"ל השני מרקם מכמה צירים קפואים במים, אבני המרגליות כלם מלאים מים, והם אבני שיש טהור, שההיכל השני בתוכו, הוא בניי מהם, בשם הזה: קר"ע שט"ן, והוא רקיע מים טמאים, ומשום זה יהי רקיע

ת' תלמי"ה, ת' תל שהכל פונים בו, דתמן איהו ההוא דכל עיינין ומחשבתין סלקין לגביה, בגין דא ת' תורה קדומה דכל קדומין, תורת חכם מקור חיים (משלי יג יד), תורת יהו"ה תמימה (תהלים יט ח), ועוד תלמי"ה, תלמיה ריה נחת גדודיה וגומר (שם סה יא), בהאי שמא אתעביד ימא תלמים תלמים, ועוד תלמיה דא אורייתא, דתליין מינה כמה תלי תלין דהלכות פסוקות דלית לון חושבון.

צ' (צתני"ה) צתני"ה דא צדיק, עמוד סביל פלא, וביה אשתמודע מאן דאיהו לעילא מפלא, בגין דצדיק איהו כליל כל ספירן, וביה מתיחדין פלהו, ואתעבידו אגודה אחת, איהו לולב אגד דכלהו ספירן, ואת צ' ביה מצויירין כל ציורין דהיכלין דסחרין לגנתא דעדן דלעילא, בכמה ציורין דכל עובדא דבראשית, דירתין לון צדיקיא וביה (ד קכא ע"א) נקודין כל נקודין דאורייתא, דאינון נקודין בהיכלא דאיהי שכינתא תתאה, ונהרין פלהו על ציורין, פאבני מרגלאן דנהרין על רישא דכתרא, וכגוונא דככביא נהרין ברקיעא, ובגין דכל נקודין דככביא ביה, אתמר (בראשית א יז) ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ, דא שכינתא תתאה (ס"א דא נשמתהו דצדיקיא דמשתדלין באורייתא להוציא לאור כל תעלומה, דא הוא דכתיב (דניאל יב ג) והמשפלים ויהרו בזה הרקיע וגומר).

היכלא תנינא, מרקמא מפמה ציורין גלידין במיא, אבני מרגלן פלהו מליין מיא, ואינון אבני שיש טהור, דהיכלא תנינא בגייה, מנייהו איהו פנוי, בשמא דא קר"ע שט"ן, ואיהו רקיע קרע, דביה קרע ימא, ואפריש מתמן השטן דאיהו מיין מסאבין, ובגין דא קרע, שבו קרע את השטן, והפריד משם את השטן, שהוא

יְהִי רְקִיעַ פְּתוּךְ הַמַּיִם, וְיִהְיֶה מִבְּדִיל בֵּין מַיִם לְמַיִם (בראשית א ו), דָּא הוּא שְׂמָא דְעֵקֶר שְׁטָן מִן יַמָּא דְאוּרִייתָא, וְאַפְרִישׁ לִיהּ מִתַּמָּן, בְּגִין דְּאִיהוּ עֵקֶר הָאֲמוּנָה דִּישְׂרָאֵל עֲלָאָה דְכָל עֲלָאִין, (ס"א מצאתי, סמוך דישראל וביזמא תגנא לית תמן טוב בגין דביה אתברי גיהנם, כאן חסר).

זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם (שם ה א), פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, סְלִיקְנָא יְדִין לְמָאן דְּבָרָא עֲלֵמָא, דִּיגְלִי לָן רַזִּין עֲלָאִין סְתִימִין גְּנִיזִין טְמִירִין, לְמִימַר קַמִּי שְׂכִינְתָא, וְשִׁתִּין רַבּוּא דְחִיילִין דִּילִיָּה דְמִלְאָכִין קְדִישִׁין דְלַעֲלִילָא, וְשִׁתִּין רַבּוּא דְמִלְאָכִין קְדִישִׁין דְלַתְתָּא דְלֹא אִיעוּל בְּכִסּוּפָא קְדָמָךְ.

פֶּתַח וְאָמַר, זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם, זֶה וְדַאי כְּלִיל תְּרִין עֶשֶׂר מְזֻלוֹת דְּאָדָם דְלַעֲלִילָא, דְאַתְמַר עֲלֵייהוּ (תהלים קכב ד) שְׂבֻטֵי יִ"ה עֵדוֹת לְיִשְׂרָאֵל, זֶה וְדַאי אֵינוֹן אַרְבַּע אַנְפִּין דְאַרְיָה, אַרְבַּע אַנְפִּין דְשׁוּר, אַרְבַּע אַנְפִּין דְנֶשֶׁר, דְבַהוֹן אֲשַׁתְּמוּדְעִין פְּרָצוּפִין דְבְּנֵי נָשָׂא, וְכִלְהוּ אַנְפִּין אֵינוֹן רְשִׁימִין בְּאַרְבַּע אַתּוּון דְאֵינוֹן יְהו"ה, מַאי אָדָם יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, וְעֲלִיָּה אֲתַמַּר (ישעיה מד יג) כְּתַפְּאֲרַת אָדָם לְשֹׁבֵת בֵּית, מָאן בֵּית דִּילִיָּה, דָּא שְׂכִינְתָא דְאַתְקַרִּיאַת דְמוֹת אָדָם, דְכָל דְמִיוֹנִין וּפְרָצוּפִין דְבְּנֵי נָשָׂא בַּהּ אֲשַׁתְּמוּדְעוּ, וְכָל צִיּוּרִין דְעֲלָאִין וְתַתְּאִין, וּבְגִינָה אֲתַמַּר (הושע יב יא) וּבְיַד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה.

(אמר המגיה, אתה בן אדם קודם שתכנס בעיון זה, להזהירך באתי שתעמד על רגליך על במותי האמונה האמתית, ותקעת יתד במקום נאמן, פן יפתוך רעיונים זדונים, ויעלו דברים על לבבך, ומלין לצד עלאה תמלל, בראותך בתיקון זה שידובר בו משערא ומצחא ואודנין ואנפין ושאר אברים גשמיים, השמר אל תפן אל און ליחס ולתאר לעלאה על כל עלאין סתימא על כל סתימין שמין דבר מזה אפילו בהרהור, כי עלת העלות לית מחשבה תפיסא ביה כלל, לית ביה לא דיוקן ולא דמיון ולא צורה ולא אברים גשמיים ולית ליה שם ידיע, אבל הוא ממלא כל שמהן, והוא שלימו דכלהו, ראה גם ראה מה שכתב התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי, כשרצה לגלות סתרי התורה באדרא, פתח ואמר ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה (דברים כז טו), וזה להסיר מלב כל המעיינים כל דבר עתק, פן ח"ו יכשלו ונפלו, ועברו ממשכיות לבב, ימיקו וידברו ברע, מאחר שהיה רוצה לדבר מראש ועין ואזן ושאר אברים גשמיים, היה ירא שמא ישעו ליחס ולתאר לבורא יתברך גוף ותמונה, ומשה אמר כי לא ראיתם כל תמונה (דברים ד טו), וישעיה אמר (ישעיה מ יח) ואל מי תדמיון א"ל ומה דמות תערכו לו, ואל מי תדמיוני ואשוע יאמר קדוש (שם כה), ודומיהם, שכלם יעידון יגידון שאין דמיון בינו יתברך ובינינו מצד (דף קכא ע"ב) העצם

והתבנית, אלא שהאברים שבנו הם עשויים כסימנים לדברים עליונים סתומים וחתומים שאין כח השכלי שבאדם יכול להשיגם, ואין שיח ואין שיוג לו להבינם, וקצר מצע דעתו לרדת לעמקם, ואיני רשאי להכניס ראשי בין ההרים הרמים הלא הם בעלי הקבלה אשר העמיקו הרחיבו דבריהם על הדרוש הזה, רק מעי רתחו ולא דמו, מיראתי פן עובדי פשתים שריקות וארנים חורי קורי עכביש יארגו, בדעות כוזבות יאריכו למעניתם, לך נא ראה מה שכתב על זה ר' יוסף בן גיקיטיליא בהקדמת שערי אורה, ובמה שכתב בעל החנוך בהקדמתו לפירוש התורה, והאלקי ר' מנחם מריקנאטי ז"ל בפרשת ויחי בפסוק בן פורת יוסף, ובמה שכתב ר' יהודה חייט בפירוש מערכת האלקות (ד' לד), וזה לשונו, סוף דבר כל מקום שתראה שידברו בענין הספירות, דברים שאין ראוי לאמרם בבורא יתברך, כגון שעור וקומה והדומים להם, הכל נאמר על הספירות, וכשתראה שידברו על דרך שבח והודאה הכל נאמר על הבורא שבתוכו, וכן בחוצה להן, כי אין דבר שיוגבלוהו, ועל כן אין לומר בבורא יתברך לא ימין ולא שמאל ולא פנים ואחור ומעלה ומטה וכו' עיין שם.

עוד כתב (בדף לה ע"ב) כי אף על פי ששעור הקומה מהפרסאות הוא במדות ולא בבורא, אפילו הכי אין לחשוב חלילה שהפרסאות הללו הם שעור כמותי, אלא הם מלשון (דניאל ה כח) פרס פריסת מלכותך, וכל הפרסאות הללו שבשעור קומה הם אותיות, שכל אחת נקראת פרסה, על כי נחתכו מהעיסה, כאבנים הנחתכים מההר, ואמר שרבווי הפרסאות שהזכיר בכאן, רומז לניצוצות המתפוצצות מהכאת הפטיש בקורנם, והם השמות הנעשים מחבור האותיות והצרופים הנעשים מהאלפא ביתות דספר יצירה, שעמהם נבראו הדברים וכו', ואם תדקדק היטב בדברי רבי שמעון בענין זה, תשכיל ותדע כי דברי רבי יהודה חייט ז"ל ואשר במסלתו ילכון, הם נכוחים למבין וישרים למוצאי דעת, ולא יעכטון ארחותיהם.

פְתַח וְאָמַר, וְאֵתָהּ תַחֲזֶה מִכָּל הָעַם אֲנָשֵׁי חֵיל יִרְאִי אֱלֹהִים אֲנָשֵׁי אֱמֶת שְׂנָאִי בְצַע (שמות יח כא), אֲנָשֵׁי חֵיל מִסְטָרָא דְחֶסֶד דְתַמָּן י', וּבְגִינִיָּה אֲתַמַּר הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים, יִרְאִי אֱלֹהִים מִסְטָרָא דְגְבוּרָה דְתַמָּן ה', וּבָהּ אֲתַמַּר הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יֶצְפִּין, אֲנָשֵׁי אֱמֶת מִסְטָרָא דְעַמּוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא דְתַמָּן ו' וְתַמָּן אֱמֶת, שׁוֹנְאֵי בְצַע מִסְטָרָא דְמַלְכוּת דְתַמָּן ה', הָא הֲכָא אַרְבַּע תְּקוּנֵי דְאִינוּן פְּרָצוּפִין דְבְנֵי נֶשָׂא, אֵלִין אִינוּן מְרָאָה (ס"א מְרָאִין).

וְאֵת אַרְבַּע דְּמַתְּלַבְּשִׁין בְּהוּן דְּאִינוּן דְּמִיּוֹן וְאִינוּן אַדְנִי, וְעַלִּיָּהּ וְאֲתַמַּר (שם) וְשַׁמַּת עֲלֵיהֶם שְׂרֵי אֲלָפִים מִסְטָרָא דָא, שְׂרֵי מְאוֹת מִסְטָרָא דָאָת ד', דְּאִיְהוּ אַרְבַּע מְאוֹת דְּאֲשַׁתְּעִבִּדוּ יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּגִין דְּבָהּ חָאבוּ, הָא דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (בראשית כג טו) אַרְבַּע מְאוֹת שְׁקָל כֶּסֶף, וְשְׂרֵי חֲמִשִּׁים מִסְטָרָא דָאָת נ', וְשְׂרֵי עֶשְׂרוֹת מִסְטָרָא דָאָת י'. אֲשַׁתְּאָרוּ עֶשְׂרֵי תְּקוּנֵי, עַלִּיָּהּ וְאֲתַמַּר וְאֵתָהּ תַחֲזֶה מִכָּל הָעַם, בְּשַׁעְרָא

בגוונין דיליה באריכו דיליה בקמיטו דיליה, במצחא בקמיטו דמצחא
באריכו דמצחא בפותיא דמצחא בשרטוטין דמצחא, באודנין (בס"א באודנין
שערא דנחית עליהו או תחומייהו), באלין אדרין דאודנין בשערא דתחות אודנין,
באנפין בדיוקנין דאנפין בפרצופא דאנפין, בעיינין בגוונין דעיינין
בקרעין דעל עיינין, בחוטמא באריכו דילה בפותיא דילה בקמיטו דילה,
בפומא בפתיחו דילה בזעירו דילה, בצואר באריכו דיליה (דף קכב
ו"א) בקמיטו דיליה, בידין בשרטוטין דידין בפתיחו דלהון בסתימו דלהון,
בגופא בקומה דיליה באריכו דיליה בקמיטו דיליה.

בשערא בגוונין דשערא, שערא חוורא איהו מאלין אנשי חיל, דאתמר
ביה (דניאל ז ט) ועתיק יומין יתיב לבושיה פתלג חוור ושער ראשה
פעמר נקא, שערא סומקא מאלין דאתקריאו יראי אלהי"ם, שערא ירוקא
מאלין דאתקריאו אנשי אמת, ואינון מסטרא דיעקב דאתמר ביה (מלכה ז
כ) תתן אמת ליעקב, ותלת גוונין, עלייהו אתמר תתן אמת ליעקב חסד
לאברהם, תליתאה פחד יצחק, גוון אוכמא מסטרא דההוא דאתמר
בה (שיר א ה) שחורה אני ונאווה, מסטרא דאלין דאתקריאו שונאי בצע,
ואיהי שערא דילה אוכמא, ואיהי שעורא דאתוון דאורייתא, כל נימא
ונימא דיליה, דאתמר עלייהו (שם ה יא) קוצותיו תלתלים שחורות פעורב,
וכל נימא אית ליה מבוועא דאיהי י', ונימא שעורא דאת ר'.

שערא קמיטא ברזא דה' זעירא דנטלת מאת י', שערא אריכא מסטרא
דה' עלאה דנטלא מאת ר', עשר תקונין אלין, כל תקונא ותקונא
אית ליה (ג"א ביה) ארבע שעורין דסלקין לעשר, בגוונא דרשות היחיד
דרחבו ארבעה וגבהו עשרה, ארבעה יהו"ה עשרה יו"ד ה"א וא"ו ה"א,
לית נימא דשערא דלא אחזי עלמא עלאה סתימא, דעלייהו אתמר (שם
ו ח) ועלמות אין מספר, כל אלין עלמין תליין מפתרא דרישא, כגוונא
דאבנין ומרגלן דנהרין בכתרא דספר תורה או בעטרה דמלפא, והכי
אינון נהרין פככביא ברקיעא וביה קבועין.

והכי תליין צבא השמים מימינא ומשמאלא דקודשא בריך הוא, כגוונא
דשערא דתליין מעל אודנין מימינא ומשמאלא, הדא הוא דכתיב
(מלכים א כב ט) וכל צבא השמים עומדים עליו מימינו ומשמאלו, ובגין דא
צריך לבערא שערא מעל (ס"א מנו) אודנין, דלא יהון סתימין תרעין
דשמיעה דצלותא, דבהון שמע צלותין ההוא דאתמר ביה (תהלים סה ג) שומע
תפלה עדיף כל בשר יבאו.

דארבע תקונין אינון, ראיה שמיעה ריחא דבור, ראיה איהי למזרח (ג"א

לְדָרוֹם), וְעַלִּיָּה אֶתְמַר (שמות יח כא) וְאַתָּה תַּחֲזֶה מִכָּל הָעַם אֲנָשֵׁי חֵיל, וְכַמָּה נְטוּרֵי תַרְעִין תִּמָּן דְּאַתְקָרִיאוּ עֵינַי יְהו"ה, וְעַלִּיָּהּ אֶתְמַר (דניאל ט יח) פִּקְח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוֹמְמֵתֵינוּ, שְׁמִיעָה יִרְאֵי אֱלֹהִים, וְעַלִּיָּה אֶתְמַר (שם) הִטָּה יְהו"ה אֲזָנְךָ וּשְׁמָע, וְתִמָּן דְּחִילוֹ וּפְחָד יִצְחָק, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (חבקוק ג ב) יְהו"ה שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ יִרְאַתִּי, וּמֵאֵן דִּי מְשַׁתְּמַע תִּמָּן קָלִיָּה בֵּין בְּאוּרִיָּתָא בֵּין בְּצִלוֹתָא בֵּין בְּצַעְקָה בְּלֹא דְחִילוֹ, מִיָּד (במדבר יא א) וַיִּשְׁמַע יְהו"ה וַיַּחַר אָפוֹ וַתִּבְעַר בָּם אֵשׁ יְהו"ה, וְכַמָּה נְטוּרֵי תַרְעִין תִּמָּן דְּאַתְקָרִיאוּ אֲזַנֵּי יְהו"ה.

רִיחָא תִמָּן אֲנָשֵׁי אַמַּת, וְתִמָּן סְלָקִין כָּל רִיחִין וּקְטוּרִין וְעֶשְׂנִין דְּקַרְבָּנִין, וְצִלוֹתֵין דְּאַתְחַשְׁבּוּ כְּקַרְבָּנִין, וְאִם לֹא סְלָקִין לֹזֵן בַּר נֶשׁ בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוּ, מַה פְּתִיב בֵּיהּ (דברים כט יט) כִּי אֲזַיְעֶשֶׂן אִף יְהו"ה וְקִנְאַתּוֹ בְּאִישׁ הַהוּא, דְּבוּר לְקַבֵּל שׁוֹנְאֵי בְּצַע, תִּמָּן סְלָקִין קָלִין וְדְבוּרִין דְּאוּרִיָּתָא וְצִלוֹתָא, אֲלִין דְּאַתְמַר עַלִּיָּהּ (קהלת י כ) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל וּבַעַל פְּנָפִים יִגִּיד דְּבַר, לֹא אֵית תְּקוּנָא מְאֲלִין, אַרְבַּע דְּלִית תִּמָּן יְהו"ה, וְאִיהוּ י אֶסְתַּכַּל, ה וּשְׁמָע, ו וּמְרִיחַ, ה וּמְמַלֵּל, בְּאֲלִין אַרְבַּע תְּקוּנִין.

אַרְיָה דָּא רְאִיָּה, וְאַתְמַר בֵּיהּ (יחזקאל א י) וּפְנֵי אַרְיָה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתֶּם, בְּכָל אֶתֶר אַרְבַּעַתֶּם דָּא יְהו"ה, אַרְבַּע אַתּוּן דִּילִיָּה דְשִׁלְטִין עַל כָּלָא, וְהַפּוֹךְ אַרְיָה וְתִשְׁכַּח לִיָּה רְאִיָּה, וְאִיהוּ לִימִנָא דְחֶסֶד, דְּאִיהוּ יוֹמָא קְדָמָאָה, דְּתִמָּן א' (נ"א י') אֹר, רְאוּבֵן דְּאִיהוּ לִימִנָא עַל שְׁמִיָּה אֶתְקָרִי אֹר בּוֹן, שְׁמִיעָה לְשִׁמְאָלָא, וְעַלִּיָּה אֶתְמַר (שם) וּפְנֵי שׁוּר מַה־שְׁמָאֵל, נֶשֶׁר רִיחָא בְּאִמְצַעִיתָא, עַלִּיָּה אֶתְמַר (משלי ל ד) מִי אֶסֶף רוּחַ בְּחַפְנֵינוּ, דְּאִינוּן תַּרְיִן נּוֹקְבִין דְּחוּטְמָא, פּוּמָא דְבוּרָא, דָּא אָדָם כָּלִיל אַרְבַּע אַתּוּן וְכִלִּיל עֶשֶׂר אַתּוּן, וְדָא שְׁכִינְתָא, בְּאֲלִין (דף קכב ע"ב) אַרְבַּע תְּקוּנִין אָמַר לְמֹשֶׁה וְאַתָּה תַּחֲזֶה מִכָּל הָעַם וּגּוֹמֵר וְצָרִיךְ לְאַחֲזָרָא עַלִּיָּהּ.

וְאַתָּה תַּחֲזֶה בְּשַׁעְרָא, עַלִּיָּה אֶתְמַר (שיר ה יא) רֵאשׁוּ פִתֶּם פּוֹ דָּא פֶּתֶר עֲלָאָה, וּמְלָגָאוּ מוֹחָא, דְּמִנְיָה נְפָקִין מְבוּעִין לְכָל סְטֵרָא, לְאַשְׁקָאָה לְכָל נִמָּא וְנִמָּא דְאִיָּה עֲלָמָא סְתִימָאָה, וְכָל מְבוּעָא אֶתְעֵבִיד נִיצוּץ, וְכָל נִמָּא אֶתְעֵבִיד שְׂרָבִיט, מוֹחָא סְתִימָא אֶתְקָרִי אִין סוּף, דְּאַתְפַּלֵּג לְתַלַּת מוֹחִין דְּאִינוּן י' י' י', דְּאַתְרַמִּיזוּ בְּהַאי שְׁמָא (י"ד ה"א ו"א ה"א נ"א י"ד ה"י ו"א ה"י).

(קם) סְכָא דְסָבִין עֲתִיקָא דְעֲתִיקוֹן, וְאָמַר בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, וְדָא שְׁמָא דְאַתְרַמִּיזוּ תַלַּת יוֹדִין (דא) יו"ד ה"י ו"א ה"י וְדָא אִיָּהוּ מְלָגָאוּ, אֲבָל שְׁמָא דְאִיָּהוּ יו"ד ה"א ו"א ה"א, אִיָּהוּ כָלִיל תַלַּת אֲלָפִין א' א' א', אִינוּן תַלַּת אוּרִין,

דמתלבשין בהון תלת מוחין י' י' י', שְׂמָא חד איהו גופא, ושְׂמָא תנינא מוחא, דא מלגאו, ודא מלבר.

תלת ווי"ן אית בהאי שְׂמָא, דאנון שרביטין, שְׂעַר אתקרי על שם שְׂעוּר קומתיה דקודשא בריהּ הוא, וכל נימא ונימא אתקרי נשמתא, ואית נימין דאתקריאו מלאכין, וכל ניצוץ אתקרי אופן ואתקרי גלגל, ואית מנייהו דאינון נימין מאשא חוורא כלהו רחמי, ואית מנייהו דאינון נימין דאינון מאשא סומקא וכלהו דין, ואית נימין פלהו ירוקין מאשא ירוקא, ואית נימין פלהו מאשא אוכמא, אלין אתקריאו שְׂעַר דקודשא בריהּ הוא.

בר ניצוץ שְׂעוּר מהלך דיליה עֶשֶׂר אלפין, וכל נימא איהי שְׂעוּרָא דאצבעא דקודשא בריהּ הוא, וכל אצבע איהו פרסה זעירא, וכל פרסה אית בה תלת מיל, לקבל תלת פרקין דאצבעא, וכל מיל איהו עשרת אלפים, אבל מיל דפרסה עלאה איהו עשרת אלפים רבוא, והכי דרועא תשפח בה תלת פרקין, וכל פרק איהו י', וכל אמה איהו ו', אבל אצבע ואמה דא שְׂעוּרִיה זעיר מסטרא דזעיר אנפין, ודא שְׂעוּרִיה רב מסטרא דאריך אנפין.

ובבר אבר ואבר איהו יהו"ה, ואיהו שְׂעוּרָא דכל אבר ואבר, בגבהא בארפא עילא ותתא, ולארבע סטרין, ואיהו בין כל אבר ואבר, לית אתר פנוי מניה, כנשמתא דאשתפחת בכל אבר ואבר דגופא, ואית אבר עלאה דאתקרי יהו"ה על שמייה, דשְׁלֹטְנוּתִיה באתר ידיעא, הדא הוא דכתיב (זכריה יד ט) והיה יהו"ה למלך על כל הארץ.

ואית תרין אברין עלאין מניה, דאתקריאו יהו"ה אלהי"ם דשְׁלֹטְנוּתִיהון בשמיא ובארעא, הדא הוא דכתיב (דברים ד לה) פי יהו"ה הוא האלהי"ם בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד, ואית אבר דאתקרי אלהי"ם, ושְׁלֹטְנוּתִיה בכל ארעא, הדא הוא דכתיב (תהלים מ"ז) מלך על הארץ אלהי"ם, ואית אחרא דשְׁלֹטְנוּתִיה איהו בתרין אברין במוחא ובלבא, ועליה אתמר (דברים ד) פי יהו"ה הוא האלהי"ם אין עוד מלבדו, ואף על גב דהאי קרא על קודשא בריהּ הוא אתמר דאין עוד מלבדו, עם כל דא הכא רזא דדיוקנא עלאה דיליה, לאחזאה בכל אבר ואבר דגופיה שולטנותיה, לאשתמודעא לבר נש איך אתנהיג עלמא, וינדע למקרי ליה בכל אבר פדקא יאות ליה, ואיך אשתני שמייה לפום ההוא אבר.

ואית אבר דאתקרי ביה יהו"ה רחמי, ואית אבר דאתקרי ביה אלהי"ם, ואית אבר דאתקרי ביה אהי"ה, ואית אבר דאתקרי ביה צבאו"ת,

וְאִית אַבְר דְּאַתְקְרִי בֵּיה א"ל, וְאִית אַבְר דְּאַתְקְרִי בֵּיה שְׂד"י, וְאִית אַבְר
דְּאַתְקְרִי בֵּיה אַדְנ"י, יְהו"ה מְמַנָּא עַל קְלָא, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (תהלים כט
ד) קוֹל יְהו"ה בַּפֶּחַ, אַהֲיִה עַל הַיּוֹהָה וְהַבֵּל דְּלִבָּא, הַהוּא דְרֹכִיב עַל קְלָא
דִּיהו"ה אִיהוּ עֲלִית עַל כָּל הָעֲלוֹת, סְתִים וְטָמִיר וְלֹא אַתְגְּלִיא, וְאִיהוּ רֹכִיב
וְשִׁלִּיט עַל כָּלָא, אַהֲיִה אַחְזִי עַל עֲלֵת הָעֲלוֹת דְּאִיהוּ הִיָּה (דף קכג ע"א) הוּה
וְיִהִיָּה, וְאִיהוּ הַבֵּל דְּסִלִּיק עַד אֵין סוּף, וּבִיָּה רֹכִיב עֲלֵת עַל כָּל הָעֲלוֹת.
א"ל אַחְזִי עַל אֱלֹהוֹת דְּעֲלֵת עַל כָּל הָעֲלוֹת, וְעֲלִיָּה אִמַּר אִיּוֹב (איוב ה ח)
אֲנִי אֲדַרְוֶשׁ אֶל א"ל, אֶל אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים, וְכַד רֹכִיב עַל א"ל אֲשַׁתְּמוּדְעִין
לִיָּה כָּל אֱלֹהִים, וּמְזַדְּעִזְעִין מִנִּיָּה, וְכָל מְלֹאכֵיָּא דְאַתְקְרִיאָוּ בְּהֵאֵי א"ל
כְּגוֹן מִיכָאֵל גְּבַרְיָאֵל, כְּלָהוּ מְזַדְּעִזְעִין מִהֵאֵי א"ל דְּאִיהוּ אֱלֹהֵי
הָאֱלֹהִים, וּמֵאֵן דְּקָרָא לֹוֹן בֵּיה, מִיָּד עוֹנִין לִיָּה בְּכָל שַׁעְתָּא, וְהָכִי כָּל
מְלֹאכֵיָּא דְאַתְקְרִיאָוּ קְלִין בְּשִׁמָּא דִּיהו"ה, כָּל מֵאֵן דְּקָרָא לֹוֹן בִּיהו"ה
בְּעֲלֵת עַל כָּל הָעֲלוֹת מִיָּד עוֹנִין לִיָּה בְּקִלְיָה, דְּעֲלֵת עַל כָּל הָעֲלוֹת אִיהוּ
חַד בְּכָל שְׁמָהֵן וְלֹא אֲשַׁתְּנִי בְּכָלְהוּ, דְּשְׁנוּיִין בְּשְׁמָהֵן אֵינוֹן וְלֹאוּ בֵּיה,
דְּאִיהוּ בְּכָלְהוּ כְּנִשְׁמַתָּא בְּכָל אַבְר וְאַבְר, אִית אַבְר דְּשָׁמַע בֵּיה כְּגוֹן אוֹדְנִין,
וְאִית אַבְר דְּמִסְתַּפֵּל מִנִּיָּה (נ"א ביה) עַל עֲלֵמָא, וְאִית אַבְר דְּאַרְח בֵּיה כָּל
רִיחִין וּבוֹסְמִין דְּצִלוֹתִין, וְרִיחִין טְבִין דְּהַבְּלִים דְּנִפְקִין מֵאוּרִייתָא מְפוּמָּא
דְּבַנֵּי נֶשֶׁא, וְדָא רִיחָא דְּחוּטְמָא, וְאִית אַבְר דְּמִלִּיל בֵּיה, וּבְאֵלִין אַבְרִין
אִית שְׁנוּיָא, אַבְל בֵּיה לִית שְׁנוּיָא, וְאִית אַבְר דְּמִמְנָא עַל דְּבוּרָא וְדָא
אַדְנ"י, וְאַבְר דְּמִמְנָא עַל מַחְשְׁבָה, וְאַבְרִין אֵלִין כְּלָהוּ בְּסַפִּירָן.
רִישָׁא כְּתַר עֲלִיּוֹן, מוֹחָא חֲכָמָה, בִּינָה לְפָא וּבָה לֵב מְבִין, תְּרִין דְּרוּעִין
חֲסֵד גְּבוּרָה, גּוּפָא עֲמוּדָא דְּאַמְצָעִיתָא, תְּרִין שׁוֹקִין נְצַח וְהוּד,
יְסוּד אָמָה, שְׂכִינְתָּא אוֹת דִּילִיָּה. כְּתַר אַתְקְרִי א"ל עֲלִיּוֹן, קוֹנֵה הַכֹּל,
(חֲכָמָה וּבִינָה) אֱלֹהֵינָּו בִּינָה, וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ חֲכָמָה, וְאִיהוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אַלְהֵי יִצְחָק וְאַלְהֵי יַעֲקֹב, הָא"ל הַגְּדוֹל מְסֻטְרָא דְּגְדוּלָּה, וְהַגְּבוּר
מְסֻטְרָא דְּגְבוּרָה, וְהַנּוֹרָא מְסֻטְרָא דְּעֲמוּדָא דְּאַמְצָעִיתָא.
אַדְהָכִי הָא אֵלִיָּהוּ קָא נְחִית, וְאַמַּר רַבִּי בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, שְׁמַעְנָא לְעִילָא
תְּקוּנָא דִּילָךְ בְּשְׁמָהֵן דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְצִלוֹתָא דִּילִיָּה, חֲזוֹר
בְּךָ, דְּאַתְּ צְרִיךְ לְתַקְנָא שְׁמָהֵן דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּדָקָא יְאוּת, דְּהָא כְּלָהוּ
אַזְלִין בְּתַלְתַּת תַּלְת, מְסֻטְרָא דְּרַחֲמֵי אַתְקְרִיאָוּ יְהו"ה יְהו"ה יְהו"ה תַּלְת
אַבְהָן, וְאַיְנוֹן אֲשֶׁר דְּלָא אִיהוּ שׁוֹרְף, וְאַתְקְרִיאָוּ בְּתַלְתַּת שְׁמָהֵן אַהֲיִה אַהֲיִה
אַהֲיִה, וְהֵאֵי אִיהוּ אֲשֶׁר דְּאִיהוּ שׁוֹרְף וְלֹא אָכִיל, וְאִית שְׁמָהֵן דְּאַתְקְרִיאָוּ
אַדְנ"י אַדְנ"י אַדְנ"י, וְדָא אֲשֶׁר דְּאִיהוּ שׁוֹרְף וְאַכִּיל וְשַׁעֵי כְּלָא, הִדָּא הוּא

תפלה קדם למוזד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מוזדים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שגרבנתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלה, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למוזדנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאריז"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישיב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פרצונו וכרצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוינו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד וישמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

קדיש דרבנן - נסח ספרד

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ.
וַיַּצְמַח פְּרוּקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל
בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ
לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעָלְמָא (בעשיית וְלְעָלְמָא
מְכַל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאָמִירִן בְּעֶלְמָא.
וְאָמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל
כָּל מַאן דְּעַסְקִין בְּאוֹרֵיתָא דִּי בְּאַתְרָא הֵדִין וְדִי בְּכָל אַתְר
וְאַתְר יְהֵא לְהוֹן וּלְכוּן שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי
וּמְזוּנֵי רוּיְחֵי וּפְרוּקְנָא מִן קַדָּם אַבּוּהוֹן דִּי בְּשְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ
אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. ⁽¹²⁸⁾ בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ וַיַּצְמַח פְּרוּקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. ⁽¹²⁸⁾ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ
רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם
וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. ⁽¹²⁸⁾ לְעָלְמָא
מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירָתָא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאָמִירִן בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ
אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾ עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן
דְּעַסְקִין בְּאוֹרֵיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הֵדִין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר,
יְהֵא לְנָא וּלְהוֹן וּלְכוּן חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי מִן קַדָּם מְאִרֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא
וְאָמְרוּ אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾ יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה
וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ וְהַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾ עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾

והמשכילים יזדהו

כזה זך

הרקיע

ומצד יקי הרבים נכונבים לעולם ועד

(דניאל ב')

<p>מלכ"ו</p> <p>אזערות הזוהר</p> <p>ברך ו</p> <p>כה הזוהר</p> <p>חלק א' 1-34 עלוני אור הזוהר</p> <p>מחודש אלול תש"ע עד תשע"א</p> <p>363 עמודים</p> <p>10</p> <p>מפעל העולמי</p>	<p>מלכ"ו</p> <p>אזערות הזוהר</p> <p>ברך ט</p> <p>תיקוני הזוהר</p> <p>דף היומי חלק ב'</p> <p>המחולק ל-354</p> <p>ימות השנה</p> <p>עם</p> <p>התיקונים החדש</p> <p>416 עמודים</p> <p>9</p> <p>מפעל העולמי</p>	<p>מלכ"ו</p> <p>אזערות הזוהר</p> <p>ברך ח</p> <p>תיקוני הזוהר</p> <p>חלק א' המחולק ל-354</p> <p>ימות השנה</p> <p>עם</p> <p>התיקונים</p> <p>412 עמודים</p> <p>8</p> <p>מפעל העולמי</p>	<p>מלכ"ו</p> <p>אזערות הזוהר</p> <p>ברך ז</p> <p>תיקוני הזוהר</p> <p>דף היומי חלק א' המחולק ל-354</p> <p>ימות השנה</p> <p>עם</p> <p>התיקונים</p> <p>344 עמודים</p> <p>7</p> <p>מפעל העולמי</p>	<p>מלכ"ו</p> <p>אזערות הזוהר</p> <p>ברך ו</p> <p>אדרא רבא וויטא חלק ב' המחולק ל-354</p> <p>ימות השנה</p> <p>עם</p> <p>התיקונים</p> <p>186 עמודים</p> <p>6</p> <p>מפעל העולמי</p>	<p>מלכ"ו</p> <p>אזערות הזוהר</p> <p>ברך ד</p> <p>אדרא רבא וויטא חלק א' ונספחו עלוני ו' ספרים</p> <p>המחולק ל-27-28 המחולק ל-21-28</p> <p>ימות השנה</p> <p>עם</p> <p>התיקונים</p> <p>347 עמודים</p> <p>5</p> <p>מפעל העולמי</p>	<p>מלכ"ו</p> <p>אזערות הזוהר</p> <p>ברך ג</p> <p>הרי הזוהר</p> <p>ח' ספרים</p> <p>חבל על כל יגע</p> <p>ושבת רישב"י חיים של ויהי</p> <p>השפעות הרשב"י רמי הזוהר</p> <p>הקדמת כח הזוהר</p> <p>ליקוני ויהי החולות דוד סוד בראשית</p> <p>616 עמודים</p> <p>4</p> <p>מפעל העולמי</p>	<p>מלכ"ו</p> <p>אזערות הזוהר</p> <p>ברך ב</p> <p>מאורות הזוהר</p> <p>ט"ו ספרים</p> <p>מאורות הזוהר התנולות הזוהר אגרות הזוהר רמזות ל' הזוהר עק לישנות לה' המחולק ל-354</p> <p>ימות השנה</p> <p>גדול ישראל והזוהר</p> <p>ערכה של שנה</p> <p>416 עמודים</p> <p>2</p> <p>מפעל העולמי</p>	<p>מלכ"ו</p> <p>אזערות הזוהר</p> <p>ברך א</p> <p>אור הזוהר</p> <p>המחולק ל-354</p> <p>ימות השנה</p> <p>גדול ישראל והזוהר</p> <p>ערכה של שנה</p> <p>188 עמודים</p> <p>1</p> <p>מפעל העולמי</p>
---	--	---	--	--	--	---	---	---

בשורה משמחת ביותר
לעם ישראל

ערוץ
הזוהר
העולמי

לראשונה בהסטוריה היהודית!

יאכטה בלב ים

המשדרת ערוץ חדש "קול הרשב"י ו-"קול הזוהר"
24 שעות ביממה לכל העולם כולו!

עם ישראל מודה לתורם האוניה
ויזכה להצלחה מרובה ולביטול גזירות רעות מעם ישראל,
ולביאת המשיח בחדס וברחמים.

את קול הזוהר תלמדו, ואת שופרו של משיח תשמעו.

להפעלת הערוץ דרוש לנו משדר רב עוצמה

שעלותו כ-150,000 ₪!

זכה גם אתה להיות שותף בזכות העצומה

חייג עכשיו ותזכה לעולם הבא: 054-4577956 / 0548-436784

ניתן להקדיש לעילוי נשמת, לזיווג הגון, לרפו"ש, לאריכות ימים,
לפרנסה טובה, נחת מהילדים, ולכל הישועות.
אפשרות לפריסת תשלומים.